

Εκδήλωση του ΣΕΒ με θέμα:
**«Επιχειρηματικότητα χωρίς Εμπόδια:
Ανοίγοντας Δρόμους για την Ανάπτυξη»**

Παρασκευή 11 Μαρτίου 2011

**«Νέα Προσέγγιση
για τη δημιουργία ευνοϊκού επιχειρηματικού περιβάλλοντος»**

(Σχέδια δράσης υπό διαμόρφωση)

ΕΚΔΟΣΗ 1^η

Αθήνα, Μάρτιος 2011

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Περιεχόμενα

1	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	3
2	ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΔΕΙΞΗΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΩΝ & ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΕΜΠΟΔΙΩΝ	5
2.1	Αρχική Καταγραφή	5
2.2	Αναζήτηση Βασικών Διαδρομών	8
2.3	Προβληματικές Περιοχές	12
2.4	Μεθοδολογία εκτίμησης του ρυθμιστικού κόστους	17
2.5	Ορισμοί / Γλωσσάριο Εννοιών	25
3	ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΣΤΟΧΕΥΣΗ	28
3.1	Κρίσιμες Διαδρομές	28
4	ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ	33
5	ΜΟΝΙΜΟ ΒΗΜΑ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΑΛΛΑΓΩΝ	44

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η αναγκαία επιστροφή στην αναπτυξιακή διαδικασία μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την απελευθέρωση των δημιουργικών δυνάμεων της χώρας και τη δημιουργία ενός νέου περιβάλλοντος φιλικού για την επιχειρηματικότητα και ελκυστικού για τις επενδύσεις. Ο ΣΕΒ επιδιώκοντας να συνεισφέρει στην εκφρασμένη κυβερνητική βούληση για βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, ανέλαβε την πρωτοβουλία να καταγράψει τα εμπόδια που συναντούν οι επιχειρήσεις στην καθημερινή τους λειτουργία και συναλλαγή με τη δημόσια διοίκηση και, ταυτόχρονα, να προτείνει συγκριμένα μέτρα για την άμεση υπέρβασή τους.

Η πρωτοβουλία αυτή τελεί υπό την αιγίδα του ΣΕΒ και εντάσσεται στο πλαίσιο έργου το οποίο χρηματοδοτείται από το Ε.Π. «Διοικητική Μεταρρύθμιση» με τίτλο «Δίκτυο Παρέμβασης για τη Βελτίωση της Ποιότητας των Δημόσιων Υπηρεσιών προς τις Επιχειρήσεις» και υλοποιείται από τη «Στέγη της Ελληνικής Βιομηχανίας» σε συνεργασία με τις εταιρείες – αναδόχους «Deloitte Business Solutions» και «TREK Consulting».

Μετά την πρόσφατη αναλυτική παρουσίαση των **30 πεδίων δράσης για τη δημιουργία φιλικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος**, ο ΣΕΒ προχωρά περαιτέρω και μέσω του έργου «Έρευνα και εκπόνηση χάρτη διαδρομών σχέσεων Επιχειρήσεων – Δημόσιας Διοίκησης στα σημαντικότερα πεδία παροχής δημοσίων υπηρεσιών διοικητικής φύσης», παρουσιάζει μια νέα προσέγγιση για την αντιμετώπιση βασικών προβλημάτων, που αφορούν στις καθημερινές συναλλαγές των επιχειρήσεων με τη δημόσια διοίκηση.

Βασικοί στόχοι του έργου είναι:

- ο προσδιορισμός των βασικών διεπαφών μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιας διοίκησης και ο συσχετισμός τους με τις φάσεις του κύκλου ζωής μιας επιχείρησης και για όλο το εύρος των δραστηριοτήτων της,
- ο εντοπισμός και η καταγραφή των κυριότερων προβληματικών περιοχών και ρυθμιστικών πεδίων στις σχέσεις επιχειρήσεων-δημόσιας διοίκησης
- η ανάδειξη περιοχών στις οποίες εντοπίζεται σημαντικό ρυθμιστικό κόστος
- η κατάρτιση συγκεκριμένων σχεδίων προτάσεων (Σχέδια Δράσης) σε επιλεγμένες διαδρομές
- η συγκρότηση μικτών ομάδων εργασίας μεταξύ στελεχών επιχειρήσεων και της δημόσιας διοίκησης για την ανταλλαγή απόψεων επί των προτεινόμενων παρεμβάσεων
- η προσαρμογή των τελικών προτεινόμενων παρεμβάσεων σε ένα συνεκτικό σχέδιο δράσης

Το παρόν κείμενο παρουσιάζει τη μεθοδολογία, που ακολουθήθηκε για την ανάδειξη των πρώτων ρυθμιστικών εμποδίων καθώς και μία σειρά από ειδικές θεματικές μελέτες, που εισηγούνται άμεσα εφαρμόσιμες αλλά και μεσοπρόθεσμες παρεμβάσεις για επιλεγμένες διεπαφές επιχειρήσεων με τη δημόσια διοίκηση και συγκεκριμένα για τις **διαδικασίες**:

- Υποβολής στοιχείων ενδο-ομιλικών συναλλαγών στις αρμόδιες αρχές
- Ηλεκτρονικής Τιμολόγησης
- Έγκρισης διάθεσης φαρμακευτικών προϊόντων
- Ελέγχου ασφάλειας προϊόντων δομικών κατασκευών
- Ελέγχου τήρησης περιβαλλοντικής νομοθεσίας σε εξορυκτικές δραστηριότητες
- Ελέγχου στην παραγωγή της βιομηχανίας τροφίμων και ποτών

Η επιλογή της πρώτης αυτής δέσμης διεπαφών που επεξεργαστήκαμε βασίστηκε σε συγκεκριμένη πολύ-κριτηριακή ανάλυση, και αποτελεί οδηγό (**pilot project**) ενός ευρύτερου προγράμματος προώθησης βελτιώσεων σε ρυθμίσεις και υποκείμενες διαδικασίες με σημαντική επίδραση στην επιχειρηματικότητα.

Η υλοποίηση των προτεινόμενων παρεμβάσεων εκτιμάται ότι αποτελεί μονόδρομο για την αντιμετώπιση των προβλημάτων και εμποδίων τα οποία χαρακτηρίζουν τις διαδρομές αναφοράς, ενώ ταυτόχρονα διαμορφώνουν ένα πλαίσιο περαιτέρω προσαρμογών και βελτιώσεων για μια σειρά από επιπλέον διαδρομές με τις οποίες παρουσιάζουν κοινά χαρακτηριστικά.

Η επίτευξη των παραπάνω στόχων περνά μέσα από την ουσιαστική συνεργασία της δημόσιας διοίκησης με την επιχειρηματικότητα για το σχεδιασμό ρυθμιστικών παρεμβάσεων που προάγουν την ανάπτυξη της χώρας και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων .

2 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΔΕΙΞΗΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΩΝ & ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΕΜΠΟΔΙΩΝ

Για την κατάρτιση των προτεινόμενων παρεμβάσεων και τη δόμηση ενός ανεξάρτητου, επιστημονικού και αντικειμενικού συστήματος εντοπισμού ρυθμιστικών και διοικητικών εμποδίων αναπτύχθηκε μια συγκεκριμένη μεθοδολογία βασισμένη στις ευρωπαϊκές πρακτικές και κυριότερα στις ιδιαιτερότητες της ελληνικής πραγματικότητας.

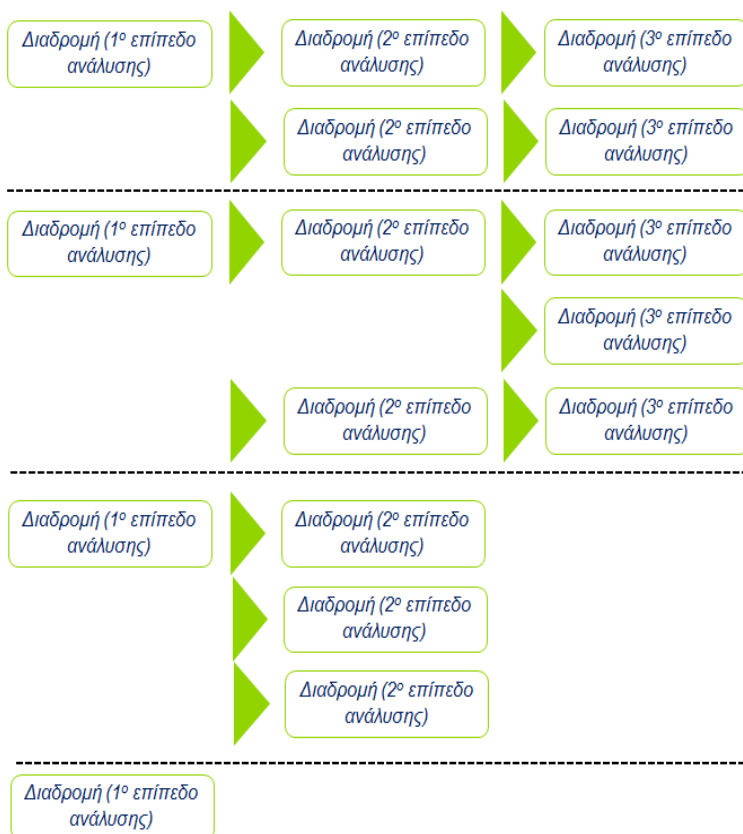
2.1 Αρχική Καταγραφή

Ειδικότερα κρίθηκε αναγκαίο να πραγματοποιηθεί μια πρώτη βασική καταγραφή (καταγραφή βάσης) των διεπαφών, που υφίστανται και των διαδρομών που συντελούνται μεταξύ της δημόσιας διοίκησης και των επιχειρήσεων, τόσο κατά την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας όσο και κατά την άσκηση του κανονιστικού, ρυθμιστικού και ελεγκτικού ρόλου του κράτους.

Σκοπός της αρχικής καταγραφής που συντελέστηκε, και θα εξακολουθεί να επικαιροποιείται και να ενισχύεται, αποτελεί η δημιουργία μιας «κρίσιμης μάζας» δομημένης και συστηματικής καταγραφής και πληροφόρησης των απαιτήσεων που θέτει το ρυθμιστικό πλαίσιο στην επιχειρηματικότητα.

Η καταγραφή της πληροφόρησης ανά διαδρομή περιλαμβάνει τους βασικούς εμπλεκόμενους φορείς (επιχειρήσεις, δημόσιο), το βασικό ρυθμιστικό πλαίσιο, τα βασικά στάδια της υποκείμενης διαδικασίας και κάποιες αρχικές εκτιμήσεις για τις προβληματικές περιοχές, καθώς και άλλες πληροφορίες με ειδικά χαρακτηριστικά της κάθε διαδρομής.

Δεδομένου ότι η συγκεκριμένη καταγραφή τροφοδοτεί μια σειρά αναλύσεων αναφορικά με το ρυθμιστικό κόστος που απορρέει από κάθε διαδρομή, κρίθηκε αναγκαία η τμηματοποίηση των διαδρομών στο επίπεδο εκείνο που να επιτρέπει η αξιολόγηση μιας συνεκτικής δέσμης παραμέτρων (κλάδος, δραστηριότητα, περιβαλλοντική όχληση, χωροθέτηση, νομική μορφή των επιχειρήσεων, κτλ) που ορίζουν τις συγκεκριμένες απαιτήσεις της κάθε διαδρομής. Η απαιτούμενη τμηματοποίηση των διαδρομών οδήγησε στην υιοθέτηση τριών επιπέδων ανάλυσης, ανάλογα με το βαθμό εξειδίκευσης που απαιτούνταν.

Σημειώνεται πως η προσέγγιση καταγραφής των διαδρομών ενδιαφέροντος συμβαδίζει με την προσέγγιση της bottom - up προσέγγισης¹ για την χαρτογράφηση των διοικητικών επιβαρύνσεων. Η διαφοροποίηση έγκειται στο ότι δεν υπήρχε συγκεκριμένη στόχευση σε τομέα πολιτικής, αλλά εστιάζει στον εντοπισμό των διαδρομών που παρουσιάζουν σημαντική επίπτωση στη λειτουργία των επιχειρήσεων και στην αναπτυξιακή προοπτική της οικονομίας. Πιο συγκεκριμένα η μεθοδολογία που αναπτύχθηκε καταρτίστηκε κατά τρόπο τέτοιο ώστε να εντοπίζει εκείνες τις διαδρομές οι παθογένειες των οποίων παρεμποδίζουν την ανάπτυξη και σχετίζονται με τη συνεισφορά στην καινοτομία, την εξωστρέφεια, τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη πράσινη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και τις επιπτώσεις σε δυναμικούς κλάδους της οικονομικής δραστηριότητας.

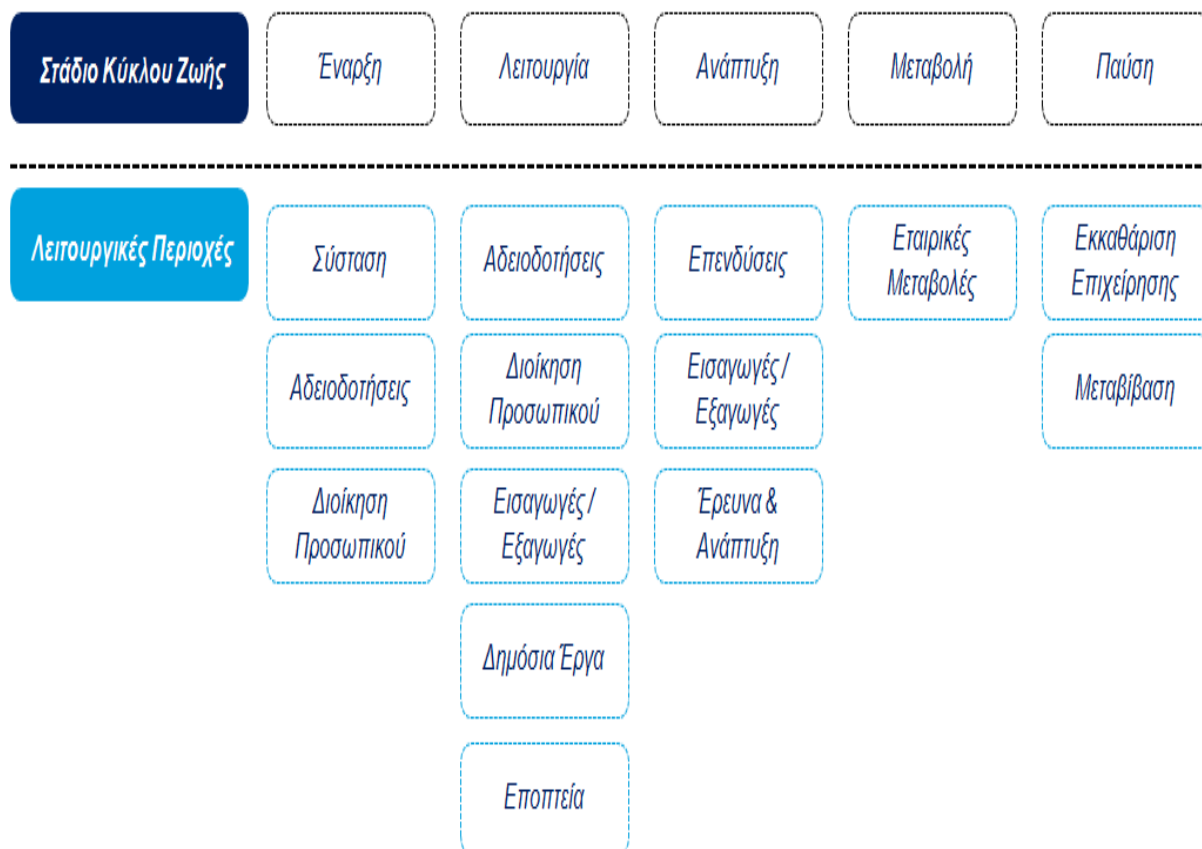
Το επόμενο στάδιο ομαδοποίησης των διαδρομών ανταποκρίνεται στον κύκλο ζωής της επιχείρησης, ο οποίος και αποτελεί θεμελιώδη πυλώνα προσέγγισης του ρυθμιστικού περιβάλλοντος.

Εν συνέχεια οι καταγεγραμμένες διαδρομές ομαδοποιούνται σε λειτουργικές περιοχές οι οποίες εξειδικεύουν και συναρτούν το κάθε διαφορετικό στάδιο του κύκλου ζωής μιας επιχείρησης.

¹ Εγχειρίδιο Χρήσης Μεθοδολογίας Μέτρησης Διοικητικών Βαρών – ΥΠΕΣΑΗΔ/ΓΓΔΔΗΔ (2010)

Στο σχήμα που ακολουθεί παρουσιάζονται οι λειτουργικές περιοχές οι οποίες συγκροτούν κάθε διακριτό στάδιο του κύκλου ζωής της επιχείρησης και αποτυπώνουν τη δομή του συστήματος καταγραφής του ρυθμιστικού περιβάλλοντος της επιχειρηματικότητας που επιλέχθηκε.

Σημειώνεται ότι η παραπάνω προσέγγιση κρίνεται σκόπιμο να λειτουργήσει συμπληρωματικά και ως προς άλλες αντίστοιχες προσπάθειες και πρωτοβουλίες που υλοποιούνται. Συγκεκριμένα είναι **ιδιαίτερως σημαντικό η νέα αυτή προσέγγιση να μπορέσει να συνδράμει** και στην προσπάθεια που υλοποιείται από το ΥΠΕΣΑΗΔ για την μέτρηση των διοικητικών επιβαρύνσεων σε βασικούς τομείς πολιτικής, καθώς **και σε άλλες πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται συνολικά από τη δημόσια διοίκηση.**

Σημειώνεται ότι η παραπάνω προσέγγιση είναι εγγενώς δυναμική, προκειμένου να επιτρέπει την ενσωμάτωση επιπλέον λειτουργικών περιοχών και επιπλέον διαδρομών τόσο σε βάθος χρόνου όσο και τη σταδιακή εμπλοκή των επιχειρήσεων στην διαδικασία παραγωγής αποτελεσμάτων.

Όσον αφορά την παροχή δεδομένων για την υπάρχουσα κατάσταση, η αρχική καταγραφή των διαδρομών ενδιαφέροντος ανέδειξε **308 διαδρομές**, οι οποίες αποτελούν την αρχική αποτύπωση βάσης των διεπαφών μεταξύ δημόσιας διοίκησης και επιχειρήσεων. Η συνολική εικόνα των διαδρομών που καταγράφηκαν δίνεται στον επόμενο πίνακα.

Στάδιο Κύκλου Ζωής	Λειτουργική Περιοχή	Αριθμός Διαδρομών	Ποσοστό (%)
ΕΝΑΡΞΗ	Αδειοδοτήσεις	35	11%
	Διοίκηση Προσωπικού	1	0%
	Σύσταση Επιχείρησης	2	1%
	Σύνολο ΕΝΑΡΞΗ	38	12%
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	Αδειοδότηση	3	1%
	Δημόσια Έργα	15	5%
	Διοίκηση Προσωπικού	8	3%
	Εισαγωγές / Εξαγωγές	13	4%
	Εποπτεία	150	49%
	Οικονομική Διαχείριση	20	6%
	Σύνολο ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	209	68%
ΑΝΑΠΤΥΞΗ	Εισαγωγές/Εξαγωγές	3	1%
	Επενδύσεις	16	5%
	Έρευνα & Ανάπτυξη	11	4%
	Σύνολο ΑΝΑΠΤΥΞΗ	30	10%
ΜΕΤΑΒΟΛΗ	Εταιρικές Μεταβολές	16	5%
	Σύνολο ΜΕΤΑΒΟΛΗ	16	5%
ΠΑΥΣΗ	Εκκαθάριση επιχείρησης	6	2%
	Μεταβίβαση	9	3%
	Σύνολο ΠΑΥΣΗ	15	5%
ΣΥΝΟΛΟ		308	100%

Όπως διαπιστώνεται το μεγαλύτερο μέρος των διαδρομών που καταγράφηκαν αφορούν στη «Λειτουργία» της επιχείρησης (68%), με τις περισσότερες εξ αυτών να αφορούν ελέγχους στην παραγωγή και διάθεση προϊόντων, αλλά και την παροχή στοιχείων προς τις φορολογικές και άλλες εποπτικές αρχές.

Σημειώνεται ότι σκοπό της αρχικής αυτής καταγραφής που συντελείται δεν αποτελεί η κατάρτιση μιας κλειστής λίστας διαδρομών ενδιαφέροντος προς ανάλυση. Αντιθέτως σκοπός είναι να καταγραφεί μέσα από μια διαδικασία διαρκούς επικαιροποίησης και εμπλουτισμού από τους ίδιους τους εκπροσώπους της επιχειρηματικότητας και της δημόσιας διοίκησης το μέγιστο δυνατό σύνολο των διαδρομών η βελτιστοποίηση των οποίων θα συνθέσει ένα φιλικό επιχειρηματικό περιβάλλον.

2.2 Αναζήτηση Βασικών Διαδρομών

Το σύνολο των διαδρομών αξιολογούνται με βάση συγκεκριμένη προσέγγιση, που κατατάσσει αντίστοιχα της διαδρομές ως προς ένα πλέγμα παραγόντων που αφορούν:

- τις ευκαιρίες βελτίωσης,
- την επίδραση στην καθημερινή λειτουργία των επιχειρήσεων αλλά και
- την στήριξη των παραγόντων της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

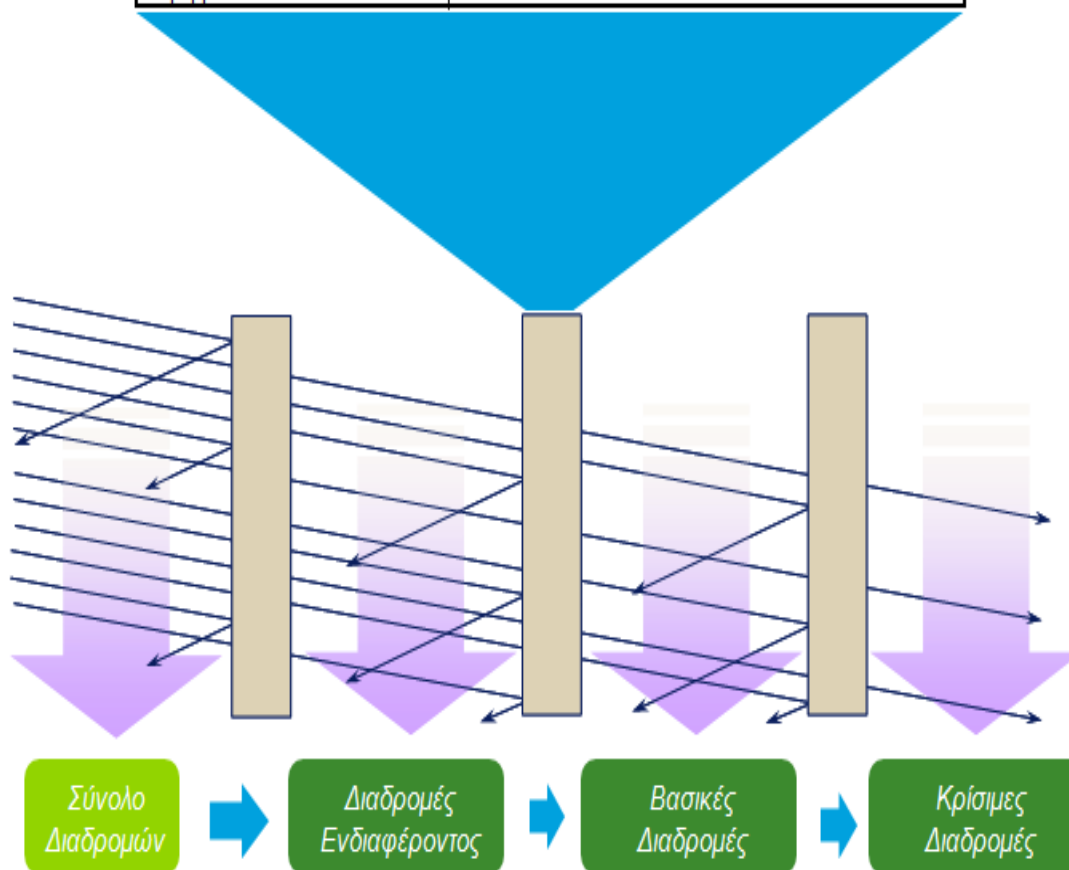
Ειδικότερα:

Κριτήρια Αξιολόγησης Διαδρομών Ενδιαφέροντος

Κριτήριο	Εξειδίκευση
Κριτήρια ανάδειξης διαδρομών που εμπεριέχουν ευκαιρίες βελτίωσης	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Βαθμός Αναγκαιότητας: Η εκτίμηση εάν η διαδρομή διατηρεί τη χρησιμότητά της και εάν υφίστανται ακόμα οι λόγοι για τους οποίους θεσπίστηκε, ελέγχοντας τις σχετικές επιπτώσεις σε θέματα δημόσιου συμφέροντος και επιχειρηματικότητας. ❖ Βαθμός Καταλληλότητας: Ελέγχεται εάν το θεσμικό πλαίσιο και ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζεται ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες, κατά πόσο υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις αντίστοιχες με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. ❖ Βαθμός Διαφάνειας: Εξετάζεται εάν η διαδρομή ενθαρρύνει φαινόμενα παρατυπιών και αδιαφάνειας (π.χ. μια διαδρομή πολύπλοκη, μη κωδικοποιημένη μέσω της οποίας διακυβεύονται συμφέροντα), όπως επίσης και το εύρος της διακριτικής ευχέρειας που υπάρχει σε αυτούς που τη διεκπεραιώνουν.
Κριτήρια για τη στήριξη της καθημερινής λειτουργίας, επιχειρηματικότητας και ανταγωνιστικότητας	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Βαθμός Σημαντικότητας: Η εκτίμηση για την σχετική επίδοση των διαδρομών αναφορικά με τις υποκείμενες επιχειρήσεις σε μια σειρά από παραμέτρους όπως (α) το μέγεθος των υποκείμενων επιχειρήσεων, (β) η κλαδική συνεισφορά των υποκείμενων επιχειρήσεων στο ΑΕΠ, (γ) η αναπτυξιακή δυναμική του υποκείμενου κλάδου και (δ) η εξαγωγική δραστηριότητα. ❖ Επίδραση στην Καθημερινή Λειτουργία: Εξετάζεται ο βαθμός που η διαδρομή επιδρά στην καθημερινή λειτουργία του φορέα, είτε σε παραγωγικό είτε σε υποστηρικτικό επίπεδο. ❖ Στήριξη Αναπτυξιακών Προοπτικών: Ο βαθμός στον οποίο η υλοποίηση της συγκεκριμένης διαδρομής υποστηρίζει την αναπτυξιακή προοπτική της επιχείρησης, δηλαδή την επέκταση των υφιστάμενων ή την ενεργοποίηση νέων δραστηριοτήτων της. ❖ Ενίσχυση / Ενθάρρυνση Καινοτομίας: Ο βαθμός στον οποίο η υλοποίηση της συγκεκριμένης διαδρομής υποστηρίζει την έρευνα και ανάπτυξη στις επιχειρήσεις και συνεπώς δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την προώθηση καινοτόμων υπηρεσιών ή προϊόντων στην αγορά.
Κριτήρια ωρίμανσης που αφορούν το βαθμό στον οποίο έχουν δρομολογηθεί ή αναμένεται να δρομολογηθούν παρεμβάσεις σε ευρωπαϊκό ή/και ελληνικό επίπεδο	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Αντικείμενο Διαβουλεύσεων σε Εθνικό ή Ευρωπαϊκό Επίπεδο: Η επισκόπηση του βαθμού στον οποίο η συγκεκριμένη διαδρομή αποτελεί ή αναμένεται να αποτελέσει άμεσα αντικείμενο διαβουλεύσεων για τη άρση των επιβαρύνσεων που επιφέρει.

Η παραπάνω αξιολόγηση αποτελεί το βασικό σύστημα ιεράρχησης των εμποδίων στην επιχειρηματικότητα και ουσιώδη λειτουργία ενός δυναμικού συστήματος ανάδειξης ρυθμιστικών και διοικητικών εμποδίων με σημαντική επίπτωση στην επιχειρηματικότητα.

Ομάδα Κριτηρίων	Κριτήριο
Κριτήρια ανάδειξης διαδρομών που εμπεριέχουν ευκαιρίες βελτίωσης	Βαθμός Αναγκαιότητας
	Βαθμός Καταλληλότητας
	Βαθμός Διαφάνειας
Κριτήρια για τη στήριξη της καθημερινής λειτουργίας, της επιχειρηματικότητας και ανταγωνιστικότητας	Βαθμός Σημαντικότητας
	Επίδραση στην Καθημερινή Λειτουργία
	Στήριξη Αναπτυξιακών Προοπτικών
Κριτήρια ωρίμανσης σχετικών παρεμβάσεων	Ενίσχυση / Ενθάρρυνση Καινοτομίας
	Αντικείμενο Διαβουλεύσεων σε Εθνικό ή Ευρωπαϊκό Επίπεδο

Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει το σύνολο των πρώτων βασικών διαδρομών που προέκυψαν από το σύνολο των πλέον των 300 οι οποίες εμπεριέχονται στην καταγραφή βάσης.

Κωδικός	Διαδρομή
ΕΝΑΡΞΗ 8 διαδρομές (18%)	Αδειοδότηση Διασυνοριακής Μεταφοράς Αποβλήτων
	Αδειοδότηση Διαχείρισης Αποβλήτων
	Αδειοδότηση εγκατάστασης κεραίας
	Άδεια κυκλοφορίας φορτηγού ιδιωτικής χρήσης (Φ.Ι.Χ.) αυτοκινήτου
	Αδειοδότηση Ξενοδοχειακών Εγκαταστάσεων
	Αδειοδότηση δόμησης κατά παρέκκλισης για βιομηχανικές εγκαταστάσεις
	Άδεια Εγκατάστασης και λειτουργίας Επιχείρησης Παροχής Υπηρεσιών Υγείας
	Έγκριση τύπου Μηχανήματος Έργων
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ 30 διαδρομές (67%)	Επιστροφή Εξαγωγικού ΦΠΑ
	Ηλεκτρονική Τιμολόγηση Προϊόντων
	Συμμόρφωση προς κανόνες Επισήμανσης Τροφίμων
	Συμμόρφωση προς κανόνες Συσκευασίας Τροφίμων
	Εξασφάλιση Άδειας Επέκτασης / Εκσυγχρονισμού Βιομηχανικών & Βιοτεχνικών Εγκαταστάσεων
	Προσωρινή Εισαγωγή - Επανεξαγωγή (Ενεργητική τελειοποίηση)
	Προσωρινή Εξαγωγή - Επανεισαγωγή (Παθητική τελειοποίηση)
	Έγκριση διάθεσης φαρμακευτικών προϊόντων
	Έλεγχοι στην παραγωγή της βιομηχανίας τροφίμων και ποτών
	Έλεγχος στοιχείων κοστολόγησης
	Υποβολή στοιχείων Ενδοομιλικών Συναλλαγών στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου
	Έλεγχοι στη διάθεση τροφίμων και ποτών
	Έλεγχοι ασφάλειας και υγιεινής τροφίμων
	Έλεγχοι εγκαταστάσεων εταιρειών εμπορίας και διανομής τροφίμων
	Έλεγχος τήρησης περιβαλλοντικής νομοθεσίας σε εξορυκτικές δραστηριότητες
	Έλεγχοι ασφάλειας και υγιεινής φαρμακευτικών προϊόντων
	Ανάπτυξη Συστήματος Ιχνηλασιμότητας Τροφίμων
	Έλεγχοι στην παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων
	Έλεγχοι στη διάθεση βιομηχανικών προϊόντων
	Έλεγχοι ασφάλειας ατμολεβητών
	Έλεγχοι ασφάλειας πρώτων υλών και βιομηχανικών προϊόντων
	Αποστολή στοιχείων Κοστολόγησης προϊόντων
	Έλεγχοι διασφάλιση της δημόσιας υγείας και δημόσιας υγιεινής επιχειρήσεων συναφών με θέματα υγείας
	Έλεγχοι ασφάλειας υλικού χαμηλής τάσης
	Έλεγχοι ασφάλειας προϊόντων δομικών κατασκευών
	Έλεγχοι ασφάλειας εξοπλισμού υπό πίεση
	Υποβολή στοιχείων Ενδοομιλικών Συναλλαγών σε Φορολογικές Αρχές
	Συμμόρφωση με κανόνες Τυποποίησης Προϊόντων
Προαναγγελία μεταβολής τιμών προϊόντων	
Πιστοποίηση εγκεκριμένου οικονομικού φορέα	
ΑΝΑΠΤΥΞΗ 7 διαδρομές (16%)	Υποβολή πρότασης καινοτομίας
	Συμμετοχή σε Έργα Κρατικών Ενισχύσεων
	Υλοποίηση και παρακολούθηση Έργων Κρατικών Ενισχύσεων
	Συμμετοχή σε Διαγωνισμούς ΣΔΙΤ (Άμυνα, Κατασκευές, Υγεία, Περιβάλλον)
	Έγκριση Παρεμβατικής Μελέτης
	Έγκριση Μη-Παρεμβατικής Μελέτης
Συμμετοχή σε Διαγωνισμό Σύμβασης Παραχώρησης Εκμετάλλευσης	

Η διασπορά των βασικών διαδρομών στα στάδια του κύκλου ζωής μιας επιχείρησης ακολουθεί τη διασπορά της καταγραφής των διαδρομών ενδιαφέροντος, δίνοντας και πάλι έμφαση στην «Λειτουργία» της επιχείρησης, ενώ παράλληλα αναδεικνύουν και μια σειρά από διαδρομές οι οποίες κρίνονται ότι αποτελούν ή συμβάλουν σε ουσιώδεις προϋποθέσεις ενίσχυσης της εξωστρέφειας, της βιώσιμης ανάπτυξης, της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας και αφορούν σε δυναμικούς κλάδους της οικονομικής δραστηριότητας.

Οι παραπάνω βασικές διαδρομές έχουν ήδη αποτυπωθεί διαγραμματικά (διαγράμματα ροής) και έχουν αναλυθεί προκειμένου αφενός να διαπιστωθεί το είδος των προβλημάτων που εσωκλείουν, και αφετέρου να συντελεστούν αρχικές εκτιμήσεις για το είδος των παρεμβάσεων που απαιτούνται για την αποκλιμάκωση τους.

2.3 Προβληματικές Περιοχές

Για την καλύτερη προώθηση των προτεινομένων παρεμβάσεων, τόσο τα προβλήματα, όσο και οι περιοχές βελτίωσης ομαδοποιήθηκαν στη βάση κοινών χαρακτηριστικών προκειμένου να συνθέσουν συγκεκριμένες δέσμες πρωτοβουλιών και παρεμβάσεων με κοινά χαρακτηριστικά.

Παρακάτω παρατίθεται σχετικός **Πίνακας Συσχέτισης** προβληματικών περιοχών:

	Προβληματική Περιοχή	Περιγραφή
P11	Το ρυθμιστικό πλαίσιο και οι υποχρεώσεις που προέρχονται από αυτό δεν προάγουν την επιχειρηματικότητα	Αφορά προβλήματα που πηγάζουν από το ρυθμιστικό πλαίσιο
P12	Η υποκείμενη διαδικασία για την συμμόρφωση με το ρυθμιστικό πλαίσιο κρίνεται πολύπλοκη και χρήζει ανασχεδιασμού	Αφορά προβλήματα που πηγάζουν από τις διαδικασίες που υλοποιούν τις απαιτήσεις του ρυθμιστικού πλαισίου
P13	Η ανταλλαγή και συγκέντρωση πληροφοριών μεταξύ των Οργανωτικών Μονάδων της Δημόσιας Διοίκησης είναι προβληματική	Αφορά την έλλειψη ικανοποιητικής συνεργασίας μεταξύ των Οργανωτικών Μονάδων του δημοσίου προς την διευκόλυνση των επιχειρήσεων
P14	Ο βαθμός ηλεκτρονικής διακυβέρνησης δεν κρίνεται ικανοποιητικός για την διεκπεραίωση των συναλλαγών των επιχειρήσεων με τη δημόσια διοίκηση	Αφορά τον μη ικανοποιητικό βαθμό ηλεκτρονικής διεκπεραίωσης των αιτημάτων των επιχειρήσεων ή των απαιτήσεων του ρυθμιστικού πλαισίου
P15	Δεν υπάρχει η απαιτούμενη καθοδήγηση και πληροφόρηση για τις επιχειρήσεις όσον αφορά τις απαιτήσεις συμμόρφωσης	Αφορά την μη ικανοποιητική καθοδήγηση των επιχειρήσεων για τις απαιτήσεις του ρυθμιστικού πλαισίου, αλλά και τις διαδικασίες που τις υλοποιούν
P16	Δεν υπάρχει η κατάλληλη κουλτούρα στη δημόσια διοίκηση για την αποτελεσματική λειτουργία των διοικητικών μηχανισμών	Αφορά προβλήματα που πηγάζουν από την έλλειψη εκπαίδευσης, ενημέρωσης, κατάρτισης και γενικότερα από την εμμονή στην « διοίκηση αρμοδιοτήτων »
P17	Έλλειψη συστημάτων και διαδικασιών στοχοθεσίας, μέτρησης αποτελεσμάτων και αξιολόγησης της αποδοτικότητας και της ποιότητας των ρυθμίσεων και υποκείμενων διαδικασιών	Αφορά την έλλειψη μηχανισμών αξιολόγησης του ρυθμιστικού πλαισίου , αλλά και την έλλειψη μηχανισμών για την άμεση παροχή

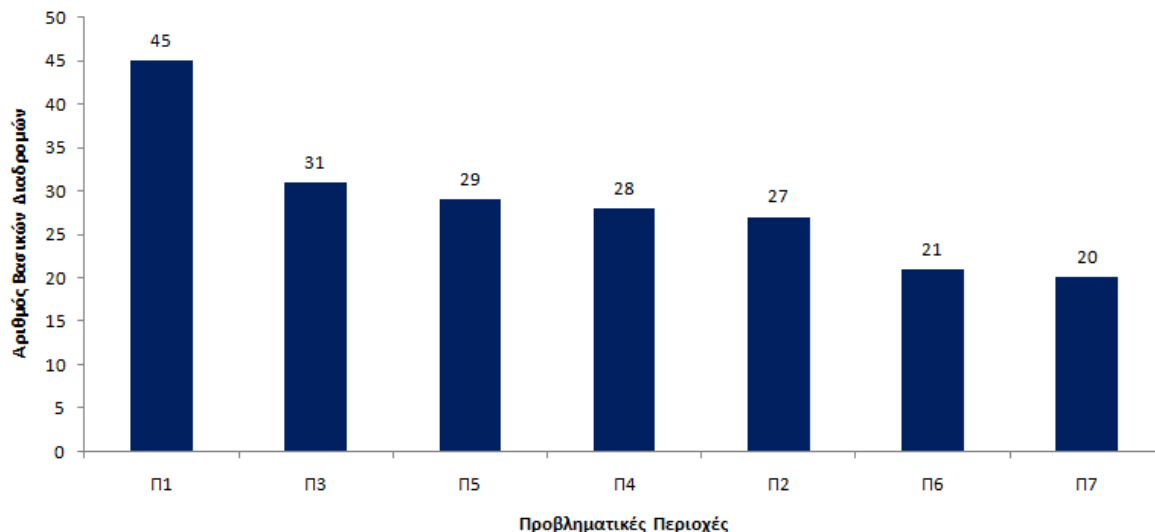
Η συσχέτιση των βασικών διαδρομών με τα παραπάνω αποτέλεσε την πρώτη ένδειξη για το βαθμό της κρισιμότητας τους αναφορικά με την ευκολία υλοποίησης σχετικών παρεμβάσεων.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τα συμπεράσματα που προέκυψαν για την πρώτη δέσμη διαδρομών που αναλύθηκαν η πλειονότητα των εμποδίων που τις χαρακτηρίζουν συνδέονται με προβλήματα που αφορούν:

- το ρυθμιστικό πλαίσιο και τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από αυτό (22%),
- την έλλειψη ικανοποιητικής διαλειτουργικότητας μεταξύ των Μονάδων της Δημόσιας Διοίκησης (16%),
- το χαμηλό βαθμό ηλεκτρονικοποίησης για την διεκπεραίωση των συναλλαγών (15%) και την μη ικανοποιητική παροχή πληροφόρησης και καθοδήγησης των επιχειρήσεων (14%).

Αναλυτικότερα, η συσχέτιση των βασικών διαδρομών με τις προβληματικές περιοχές παρουσιάζεται στο επόμενο σχήμα.

Συσχέτιση Βασικών Διαδρομών με Προβληματικές Περιοχές

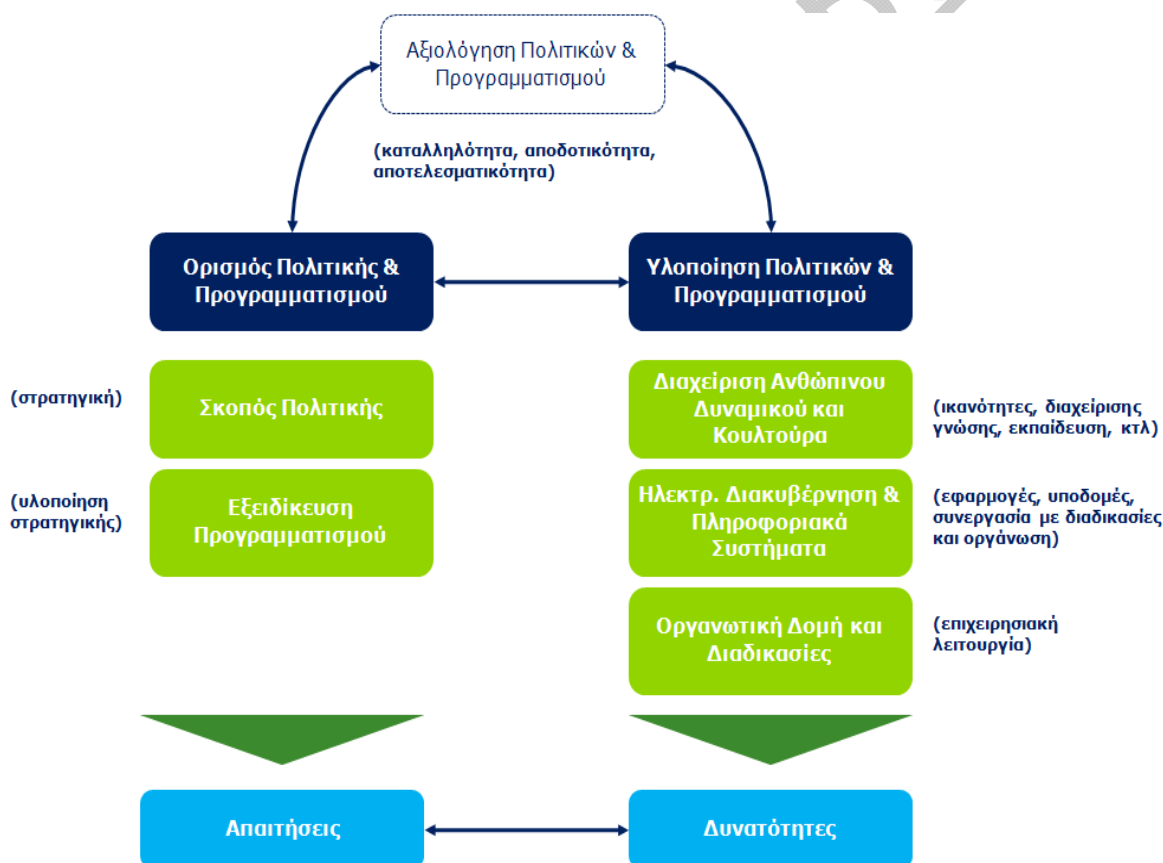

Σημειώνεται πως κάθε βασική διαδρομή συσχετίστηκε με πάνω από ένα προβλήματα ή εμπόδια.

Προκειμένου τα παραπάνω προβλήματα να αποτελέσουν αντικείμενο στοχευμένης προσέγγισης θα πρέπει να αναζητήθηκε να προσδιοριστεί εάν η προβληματικότητα που τα διέπει πηγάζει από την ουσία της πολιτικής και τον κεντρικό σχεδιασμό ή αν αυτό οφείλεται στον τρόπο με τον οποίο υλοποιούνται οι πολιτικές από το διοικητικό μηχανισμό.

Για τον λόγο αυτό, οι προβληματικές περιοχές ομαδοποιήθηκαν σε τρεις βασικές κατηγορίες οι οποίες εκφράζουν τα βασικά στάδια ωρίμανσης μιας πολιτικής. Το στάδιο ορισμού της πολιτικής και του προγραμματισμού περιλαμβάνει τον καθορισμό των στρατηγικών στόχων (σκοπός πολιτικής) που θέτουν το βασικό πλαίσιο και τις κατευθύνσεις (π.χ. Νόμοι, Προεδρικά Διατάγματα), ενώ η υλοποίησή τους αφορά την εξειδίκευση υλοποίησης του προγραμματισμού από τους δημόσιους φορείς και την επιχειρηματική κοινότητα στην πράξη (π.χ. ΚΥΑ, ΥΑ, εγκύκλιοι).

Η καταλληλότητα συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών, αλλά και η αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα των σχετικών διοικητικών εξειδικεύσεων, αποτελούν αντικείμενο αξιολόγησης, που ανατροφοδοτεί τόσο τον προσδιορισμό των στόχων και σκοπών της πολιτικής όσο και του προγραμματισμού εφαρμογής. Οι απαιτήσεις συμμόρφωσης που γεννούνται συνεπώς για τους φορείς της επιχειρηματικότητας θα πρέπει να αξιολογούνται στην φάση του στόχου και του σκοπού της πολιτικής, ώστε να εξασφαλίζεται εκ των προτέρων η βιωσιμότητα των πολιτικών επιλογών.

Σε κάθε περίπτωση, τα παραπάνω δημιουργούν μια σειρά από απαιτήσεις οι οποίες δεν μπορεί να αγνοούν τόσο τις δυνατότητες των διοικητικών μηχανισμών της δημόσιας διοίκησης να ανταποκριθούν όσο και τις ανάγκες των επιχειρήσεων. Ο βαθμός εξυπηρέτησης των απαιτήσεων που θέτει, δηλαδή ο ετοιμότητας της δημόσιας διοίκησης να ανταποκριθεί από τη μία και ο βαθμός συμμόρφωσης των επιχειρήσεων από την άλλη, προσδιορίζει εξίσου την αποτελεσματικότητα και τη σκοπιμότητα της πολιτικής,

Συνεπώς η προβληματικότητα μιας διαδρομής μπορεί να προέλθει:

- είτε από την ίδια την στρατηγική προσέγγιση,
- είτε από τον τρόπο με τον οποίο αυτή εξειδικεύτηκε,
- είτε από αδυναμία του μηχανισμού υλοποίησης να ανταπεξέλθει επιχειρησιακά στις συγκεκριμένες απαιτήσεις.

Αυτά χαρακτηρίζουν τις προβληματικές περιοχές σε **δέσμες προβλημάτων**, οι οποίες και αντιπροσωπεύουν τα βασικά στάδια ωρίμανσης μιας πολιτικής.

Προβληματική Περιοχή		Δέσμη Προβλημάτων
Π1	Το ρυθμιστικό πλαίσιο και οι υποχρεώσεις που προέρχονται από αυτό δεν προάγουν την επιχειρηματικότητα	Προβλήματα που αφορούν στον ορισμό της πολιτικής και την εξειδίκευση αυτής
Π2	Η υποκείμενη διαδικασία για τη συμμόρφωση με το ρυθμιστικό πλαίσιο κρίνεται πολύπλοκη και χρήζει ανασχεδιασμού	
Π3	Η ανταλλαγή και συγκέντρωση πληροφοριών μεταξύ των Οργανωτικών Μονάδων της Δημόσιας Διοίκησης είναι προβληματική	Προβλήματα που αφορούν στην υλοποίηση της πολιτικής & του προγραμματισμού
Π4	Ο βαθμός ηλεκτρονικής διακυβέρνησης δεν κρίνεται ικανοποιητικός για την διεκπεραίωση των συναλλαγών των επιχειρήσεων με τη δημόσια διοίκηση	
Π5	Δεν υπάρχει η απαιτούμενη καθοδήγηση και πληροφόρηση για τις επιχειρήσεις όσον αφορά στις απαιτήσεις συμμόρφωσης	
Π6	Δεν υπάρχει η κατάλληλη κουλτούρα στη δημόσια διοίκηση για την αποτελεσματική λειτουργία των διοικητικών μηχανισμών	
Π7	Έλλειψη συστημάτων και διαδικασιών στοχοθεσίας, μέτρησης αποτελεσμάτων και αξιολόγησης της αποδοτικότητας και της ποιότητας των ρυθμίσεων και υποκείμενων διαδικασιών	Προβλήματα που αφορούν στην αξιολόγηση των πολιτικών & του προγραμματισμού

Με βάση την ανάλυση που ολοκληρώθηκε για τις βασικές διαδρομές και την παραπάνω ομαδοποίηση, **η μεγαλύτερη προβληματικότητα παρουσιάζεται για τη δέσμη προβλημάτων που αφορούν την υλοποίηση των πολιτικών & του προγραμματισμού (54,1%)**. Αυτό σημαίνει πως πάνω από μισά προβλήματα που παρουσιάζονται στις διαδρομές που επιλέχθηκαν ως βασικές πιστοποιούν έλλειμμα δυνατοτήτων του μηχανισμού υλοποίησης σε σχέση με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο ρυθμιστικό πλαίσιο και στις εξειδικεύσεις αυτού.

Παρόλα αυτά, **ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό των διαδρομών (45,9%) αναδεικνύει θέματα καταλληλότητας των πολιτικών, αλλά και εξειδίκευσης αυτού, γεγονός που θα πρέπει να αξιολογηθεί στο πλαίσιο αναζήτησης των κρίσιμων διαδρομών που θα αναλυθούν εις βάθος.**

Δέση Προβλημάτων	Προβληματική Περιοχή	Συχνότητα Εμφάνισης
Ορισμός Πολιτικής & Προγραμματισμού (35,9%)	Το ρυθμιστικό πλαίσιο και οι υποχρεώσεις που προέρχονται από αυτό δεν προάγουν την επιχειρηματικότητα	22,5%
	Η υποκείμενη διαδικασία για την συμμόρφωση με το ρυθμιστικό πλαίσιο κρίνεται πολύπλοκη και χρήζει ανασχεδιασμού	13,4%
Υλοποίηση Πολιτικών & Προγραμματισμού (54,1%)	Η ανταλλαγή και συγκέντρωση πληροφοριών μεταξύ των Οργανωτικών Μονάδων της Δημόσιας Διοίκησης είναι προβληματική	15,4%
	Ο βαθμός ηλεκτρονικής διακυβέρνησης δεν κρίνεται ικανοποιητικός για την διεκπεραίωση των συναλλαγών των επιχειρήσεων με τη δημόσια διοίκηση	13,9%
	Δεν υπάρχει η απαιτούμενη καθοδήγηση και πληροφόρηση για τις επιχειρήσεις όσον αφορά τις απαιτήσεις συμμόρφωσης	14,4%
	Δεν υπάρχει η κατάλληλη κουλτούρα στη δημόσια διοίκηση για την αποτελεσματική λειτουργία των διοικητικών μηχανισμών	10,4%
Αξιολόγηση Πολιτικών & Προγραμματισμού (10,0%)	Έλλειψη συστημάτων και διαδικασιών στοχοθεσίας, μέτρησης αποτελεσμάτων και αξιολόγησης της αποδοτικότητας και της ποιότητας των ρυθμίσεων και υποκείμενων διαδικασιών	10,0%

Στον επόμενο πίνακα παρουσιάζονται οι πιο συχνές κατευθύνσεις παρέμβασης που κρίνονται ως ενδεικτικές της συνολικής τάσης στο σύνολο των βασικών διαδρομών.

Περιοχή παρέμβασης	Συχνότητα Εμφάνισης
Διαλειτουργικότητα Οργανωτικών Μονάδων σε όλο το εύρος του Φορέα.	6,5%
Ανάπτυξη καλύτερης και προσβάσιμης καθοδήγησης	6,5%
Θέσπιση ορίων όσον αφορά τις απαιτήσεις πληροφόρησης ή δειγματοληψία	5,0%
Εξάλειψη συναρμοδιοτήτων όταν υπάρχουν επικαλύψεις	5,0%
Ενοποίηση ρυθμιστικού πλαισίου	4,5%
Ενίσχυση συστημάτων διοικητικής πληροφόρησης	4,5%
Αύξηση του βαθμού ηλεκτρονικοποίησης της διαδικασίας	4,0%
Κωδικοποίηση νομοθεσίας	4,0%
Κατάργησης φυσικών αρχείων και αντικατάστασή τους με ηλεκτρονικό.	4,0%
Διαχείριση αλλαγής στους Δημόσιους Φορείς	4,0%
Δημιουργία υπηρεσιών μιας στάσης (one-stop-shop)	3,5%
Καθιέρωση και συνεχής αξιολόγησης δεικτών αποτελεσματικότητας	3,5%

Αξιολογώντας τα αρχικά συμπεράσματα από την ανάλυση των προβλημάτων και τις παραπάνω εκτιμήσεις, κρίνεται πως ο βαθμός καταλληλότητας του ρυθμιστικού πλαισίου δεν είναι πάντα σε θέση να ορίσει τη βέλτιστη λειτουργία της αγοράς, ενώ ο σχεδιασμός και η υλοποίηση των πολιτικών στην πράξη δεν συνάδουν πάντα με τις επιχειρησιακές δυνατότητες του διοικητικού μηχανισμού, αλλά και τις διαχρονικές απαιτήσεις των επιχειρήσεων.

Η Ελλάδα, στην παρούσα φάση, σχεδιάζει και υλοποιεί μια σειρά από μεταρρυθμίσεις για την δημοσιονομική εξυγίανση, αλλά και την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Η αξιολόγηση της καταλληλότητας των πολιτικών θα πρέπει να αναδειχθεί ως μια διαρκής ανάγκη και να ενταχθεί σε ένα μηχανισμό συνεχούς παρακολούθησης των επιπτώσεων στην οικονομία και την επιχειρηματικότητα. Στο πλαίσιο αυτό, η υφιστάμενη νομοθεσία, καθώς και πιθανές νέες ρυθμίσεις θα πρέπει να ωριμάσουν άμεσα και να εξειδικευτούν σε συνεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους, εξασφαλίζοντας παράλληλα πως μπορούν να υποστηριχθούν αποδοτικά και αποτελεσματικά από τον υφιστάμενο διοικητικό μηχανισμό.

Η αξιολόγηση των επιπτώσεων των πολιτικών στην επιχειρηματικότητα θα πρέπει να βασιστεί σε μία συνεκτική και κοινώς αποδεκτή μέθοδο εκτίμησης του ρυθμιστικού κόστους, ενσωματώνοντας παραμέτρους που μπορούν να στηρίξουν την παραγωγή συμπερασμάτων για την επαναξιολόγηση επιλογών σε στρατηγικό, αλλά και τακτικό επίπεδο.

Στο επόμενο Κεφάλαιο παρατίθεται μια συνολική προσέγγιση για το ρυθμιστικό κόστος, η οποία αποτέλεσε και το βασικό άξονα για την ανάλυση των κρίσιμων διαδρομών που επιλέχθηκαν για περαιτέρω ανάλυση.

2.4 Μεθοδολογία εκτίμησης του ρυθμιστικού κόστους

Η μέτρηση των διοικητικών βαρών πραγματοποιείται, στις περισσότερες πλέον χώρες του ΟΟΣΑ, με τη χρήση του Τυποποιημένου Μοντέλου Κόστους-TMK (Standard Cost Model). Το εργαλείο χαρακτηρίζεται από την οικονομική προσέγγιση της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας και των κανονιστικών ρυθμίσεων. Στόχος του είναι ο εντοπισμός όλων των υποχρεώσεων που απορρέουν από συγκεκριμένη νομοθεσία και οι οποίες καθιστούν το νόμο και τις διαδικασίες ιδιαίτερα επιβαρυντικές για τη λειτουργία της αγοράς και της οικονομίας.

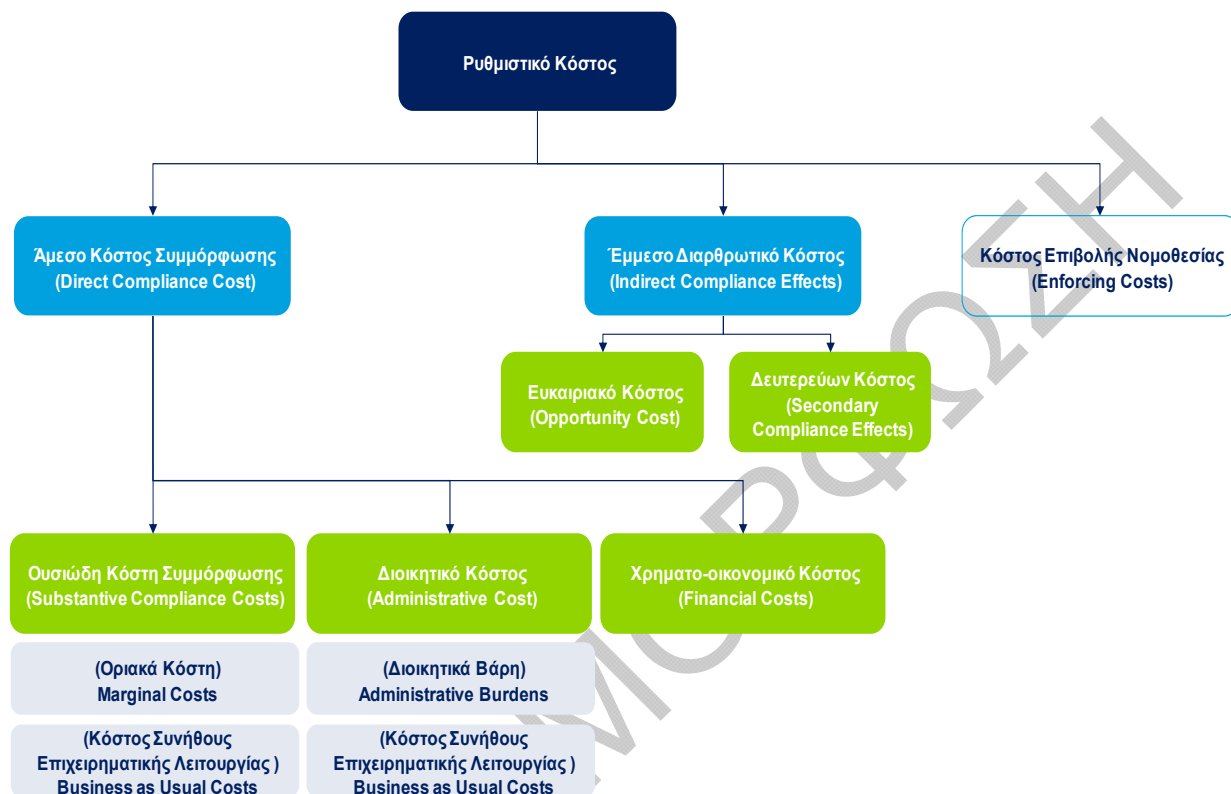
Το TMK δεν επιδιώκει την αξιολόγηση των στόχων της νομοθεσίας, είναι δηλαδή ένα πολιτικά “ουδέτερο” εργαλείο. Αντίθετα, επικεντρώνεται στη λειτουργικότητα και φιλικότητα της νομοθεσίας προς το χρήστη, με σκοπό να την καταστήσει περισσότερο ωφέλιμη ως προς τις συνέπειες που μπορεί να έχει για τη λειτουργία της αγοράς.

Παρόλα αυτά, **το Μοντέλο Τυποποιημένου Κόστους δίνει ιδιαίτερη έμφαση σε θέματα διοικητικού βάρους, τα οποία αποτελούν μόνο τμήμα του συνολικού ρυθμιστικού κόστους που παράγει η νομοθεσία.**

Στην παρούσα μελέτη η ανάλυση του κόστους των προβλημάτων και εμποδίων που ανακύπτουν κατά τη διεπαφή δημόσιας διοίκησης και επιχειρήσεων βασίζεται σε μια διευρυμένη έκδοση του Μοντέλου Τυποποιημένου Κόστους που περιλαμβάνει το σύνολο των βασικών κατηγοριών κόστους που δύναται να παραχθούν από το ρυθμιστικό πλαίσιο² και δεν περιορίζεται στο διοικητικό βάρος.

² Andre Nijssen, et. Al - “The Transaction Cost Perspective on Costs and Benefits of Government Regulation:

Στο επόμενο σχήμα δίνεται μια διαγραμματική απεικόνιση των διαφορετικών κατηγοριών κόστους που πηγάζουν από τη νομοθεσία. Οι σχετικές δαπάνες αφορούν καταρχήν τις επιχειρήσεις, ενώ ιδιαίτερη σημασία θα πρέπει να δοθεί και στο κόστος επιβολής για το δημόσιο, ιδιαίτερα εν μέσω της τρέχουσας οικονομικής συγκυρίας που επιβάλλει μείωση του κόστους λειτουργίας του δημοσίου μέσω αποτελεσματικών μηχανισμών ελέγχου.

(A) Άμεσο Κόστος Συμμόρφωσης

(A1) Ουσιώδεις Κόστος Συμμόρφωσης

Μια επιχείρηση προκειμένου να συμμορφωθεί με τη νομοθεσία απαιτείται αρκετές φορές να επενδύσει άμεσα σε υποδομές (π.χ. σύστημα καταγραφής εκπομπής ρύπων, αγορά νέων μηχανημάτων ή συντήρηση υφιστάμενων) ή / και σε παραγωγικό κόστος (π.χ. αναδιοργάνωση αλυσίδας παραγωγής, συμμόρφωση σε οδηγίες για την ασφάλεια εργαζομένων, υποχρεώσεις για συνεχή εκπαίδευση και κατάρτιση των εργαζομένων πάνω σε νέες θεσπισμένες προδιαγραφές), ανάλογα με τις νομικές απαιτήσεις. Το κόστος αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως:

- Κόστος συνήθους επιχειρηματικής λειτουργίας, όταν αφορά δαπάνες που η επιχείρηση θα έκανε, έστω και αν το ρυθμιστικό πλαίσιο δεν επέβαλε κάτι τέτοιο
- Οριακό κόστος, όταν αφορά δαπάνες που η επιχείρηση δεν θα έκανε αν το ρυθμιστικό πλαίσιο δεν επέβαλε κάτι τέτοιο

Εάν μια επιχείρηση προβεί σε κάποια επένδυση ή σε κάποιο σημαντικό κόστος το οποίο ενώ προκαλείται από το ρυθμιστικό πλαίσιο, ταυτόχρονα εξυπηρετεί και παράλληλες επιχειρησιακές ανάγκες, τότε μια συνδυασμένη προσέγγιση θα μπορούσε να καταλείψει το συγκεκριμένο κόστος σε «κόστος συνήθους επιχειρηματικής λειτουργίας» και «οριακό κόστος», με βάση εκτιμήσεις των διοικούντων της επιχείρησης. Ενδεικτικά:

Άμεσο Κόστος Συμμόρφωσης = [Μοναδιαίο Κόστος] X [Ποσότητα], όπου:

[Μοναδιαίο Κόστος] = το κόστος για την εκπαίδευση, εξοπλισμό ή άλλο έξοδο

[Ποσότητα] = Αριθμός Υποκείμενων Επιχειρήσεων X [Συχνότητα]

[Συχνότητα] = το πλήθος των ενεργειών εκπαίδευσης ή του απαιτούμενου εξοπλισμού

(A2) Διοικητικό Κόστος

Το διοικητικό κόστος ορίζονται οι δαπάνες τις οποίες πραγματοποιούν οι επιχειρήσεις για να ανταποκριθούν στη νομική υποχρέωση της παροχής πληροφοριών στις δημόσιες αρχές ή στους ιδιωτικούς φορείς σχετικά με τη δραστηριότητα ή την παραγωγή τους. Το διοικητικό κόστος χωρίζεται σε:

- Διοικητικό βάρος που αφορά τις δαπάνες που δεν θα πραγματοποιούσαν οι επιχειρήσεις εάν δεν υπήρχαν οι σχετικές νομικές διατάξεις.
- Κόστος συνήθους επιχειρηματικής λειτουργίας όταν αφορά δαπάνες που η επιχείρηση θα έκανε, έστω και αν το ρυθμιστικό πλαίσιο δεν επέβαλε κάτι τέτοιο

Το διοικητικό βάρος (κόστος γραφειοκρατίας) αποτελεί μέρος του διοικητικού κόστους και αφορά τις δαπάνες που δεν θα πραγματοποιούσαν οι επιχειρήσεις εάν δεν υπήρχαν οι σχετικές νομικές διατάξεις. Ενδεικτικά:

Κόστος Διοικητικής Δραστηριότητας = [Τιμή] X [Ποσότητα] όπου:

[Τιμή] = κόστος εργατοώρας X χρόνος που χρειάζεται για να γίνει η δραστηριότητα

[Ποσότητα] = αριθμός υποκείμενων επιχειρήσεων X συχνότητα εκπλήρωσης της δραστηριότητας εντός του χρόνου μέτρησης.

Το κόστος εργατοώρας διακρίνεται με τη σειρά του σε δύο είδη. Το εσωτερικό αφορά στο κόστος εργατοώρας ενός υπαλλήλου της επιχείρησης για να εκτελέσει τη δραστηριότητα και περιλαμβάνει (α) το μισθολογικό κόστος εργασίας, (β) το μη μισθολογικό κόστος εργασίας και (γ) υλικά και γενικά έξοδα (κόστος αγοράς υλικών που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση, είτε κόστος χρήσης των υποδομών της επιχείρησης για τη συμμόρφωση). Το εξωτερικό αφορά στο ωριαίο κόστος ενός επαγγελματία τον οποίο έχει προσλάβει η επιχείρηση για να πραγματοποιήσει τη δραστηριότητα (outsourcing).

Το κόστος των επιχειρήσεων οι οποίες απαιτείται να παρέχουν πληροφόρηση στο δημόσιο (συμπεριλαμβάνει και το κόστος για την διευκόλυνση του δημοσίου στην παρακολούθηση της συναλλαγής), αποτελεί όμως μέρος του συνολικού κόστους.

Το σύνολο του Διοικητικού Κόστους ανά ρύθμιση είναι το σύνολο του κόστους κάθε Υποχρέωσης Πληροφόρησης, το οποίο με τη σειρά του είναι το κόστος των Διοικητικών Δραστηριοτήτων που τις απαρτίζουν³.

(A3) Χρηματοοικονομικό Κόστος

Οι επιχειρήσεις σε αρκετές περιπτώσεις υποχρεώνονται στην απευθείας καταβολή συγκεκριμένου αντιτίμου (financial cost), για παράδειγμα για την παροχή αδειών, το οποίο αποτελεί και αυτό μέρος του κόστους της νομοθεσίας. Στοιχεία για τη συγκεκριμένη κατηγορία κόστους είναι άμεσα διαθέσιμα στο Κράτος, καθώς τα συγκεκριμένα έσοδα προκύπτουν άμεσα από την πορεία υλοποίησης του προϋπολογισμού και συνεπώς, η μέτρησή τους δεν αποτελεί ουσιαστική καινοτομία στο πλαίσιο μελετών για την εκτίμηση των διοικητικών επιβαρύνσεων. Για το λόγο αυτό, συμπεριλαμβάνεται κυρίως για τις περιπτώσεις όπου μπορεί να δημιουργήσει σημαντική δυναμική για την διαφοροποίησή του ή την αποτελεσματικότερη αξιοποίησή του. Το ετήσιο κόστος που προκύπτει από το άμεσο χρηματοοικονομικό κόστος μπορεί να εκτιμηθεί ως εξής:

Ετήσιο Άμεσο Χρημ/κο Κόστος = [Μοναδιαίο Κόστος] X [Ποσότητα], όπου:

[Μοναδιαίο Κόστος] = το κόστος για την άδεια / συνδρομή / εισφορά

[Ποσότητα] = Αριθμός Υποκείμενων Επιχειρήσεων X [Συχνότητα]

[Συχνότητα] = Ο απαιτούμενος αριθμός φορών που η συγκεκριμένη άδεια / συνδρομή / εισφορά πρέπει να πληρωθεί σε ένα έτος

(B) Έμμεσο Κόστος Συμμόρφωσης

Η εφαρμογή της νομοθεσίας γεννά έμμεσα κόστη που προκύπτουν τόσο από τις αλλαγές που δημιουργούνται στις δομές τις αγορές, όσο και σε καταναλωτικές συνήθειες. Τέτοιες ρυθμίσεις μπορεί να δημιουργήσουν εμπόδια στην επιχειρηματικότητα και στην καινοτομία, να επηρεάσουν τον ανταγωνισμό και να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για ευκαιριακό κόστος. Το κόστος αυτό προκύπτει όταν η ρύθμιση επηρεάζει τις δομές της αγοράς ή τα πρότυπα κατανάλωσης.

Αποτέλεσμα αυτών των περιορισμών εισόδου, είναι πως μπορεί να δημιουργούνται σημαντικά κόστη που σχετίζονται με εμπόδια στη καινοτομία, μειωμένες επιλογές και ποιότητα για τους καταναλωτές και υψηλότερες τιμές. Το κόστος αυτό είναι αρκετά δύσκολο να υπολογιστεί, παρόλα αυτά, κάποια κόστη ευκαιρίας μπορούν να προσεγγιστούν, όπως το κόστος που προκύπτει από ενδεχόμενες καθυστερήσεις της δημόσιας διοίκησης.

Σε περίπτωση που υπάρχουν καθυστερήσεις στις συναλλαγές με το δημόσιο δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για απώλεια εισοδήματος. Για παράδειγμα, η δέσμευση κεφαλαίων σε μια

³ Η μέτρηση του διοικητικού βάρους βασίζεται στο Εγχειρίδιο Χρήσης Μεθοδολογίας Μέτρησης Διοικητικών Βαρών του ΥΠΕΣΑΗΔ/ΓΓΔΔΗΔ (2010)

επιχείρηση από καθυστέρηση στην έκδοση έγκρισης λειτουργίας από το δημόσιο ουσιαστικά αναγκάζει την επιχείρηση να απολέσει έσοδα που αντιστοιχούν στην περίοδο της καθυστέρησης (ευκαιριακό κόστος). Ένας ενδεικτικός τρόπος για τον υπολογισμό του κόστους αναμονής μπορεί να είναι:

Έμμεσο Κόστος = [Μοναδιαίο Κόστος] Χ [Ποσότητα], όπου:

[Μοναδιαίο Κόστος] = το ετήσιο κεφαλαιακό κόστος προς έγκριση Χ εκτίμηση του ποσοστού δανειοδότησης / εκταμίευσης Χ ετήσιο επιτόκιο / 365

[Ποσότητα] = Μέση καθυστέρηση (σε μέρες) για την εκκαθάριση ή την απόφασης έγκρισης.

(Γ) Κόστος Επιβολής Νομοθεσίας

Επιπλέον, πολλές επιχειρήσεις δεν συμμορφώνονται με το κανονιστικό πλαίσιο, γεγονός που έχει ιδιαίτερες επιπτώσεις στην επιχειρηματικότητα και τον ανταγωνισμό, όπως για παράδειγμα η μη συμμόρφωση με τους κανόνες επισήμανσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα προϊόντα που κυκλοφορούν στην χώρα μας (CE). Η παρακολούθηση συνεπώς της συμμόρφωσης από τη μεριά του Κράτους δημιουργεί κόστη για το Δημόσιο μέσω των μηχανισμών που δημιουργεί και συντηρεί για την εκπλήρωση των στόχων της νομοθεσίας. Μια ουσιαστικά αποτελεσματική ρύθμιση κρίνεται ότι είναι αυτή η οποία ελαχιστοποιεί το σύνολο του ρυθμιστικού κόστους, δηλαδή του κόστους για την επιχείρηση (κόστος συμμόρφωσης και διοικητικό βάρος), αλλά και του κόστους για το δημόσιο (κόστος επιβολής νομοθεσίας).

Σημειώνεται ότι με βάση τη θεωρία του κόστους συναλλαγών (Principal / Agent relationship), όπου βασίζεται στην βέλτιστη ισορροπία κόστους των επιχειρήσεων (agent) και του δημοσίου (principal), αναδεικνύονται τρία είδη κόστους.

- Το κόστος παρακολούθησης (monitoring cost) που αφορά τις δαπάνες για το Κράτος προκειμένου να παρακολουθήσει την υλοποίηση των στόχων των ρυθμίσεων, αλλά και να συντηρήσει το μηχανισμό παρακολούθησης για την συμμόρφωση των επιχειρήσεων
- Το κόστος σύνδεσης (bonding cost) που αφορά τις δαπάνες των επιχειρήσεων για την συμμόρφωση με τους κανόνες της ρύθμισης. Το κόστος σύνδεσης χωρίζεται (α) στο εσωτερικό κόστος που δεν θεωρείται ούτε διοικητικό βάρος, ούτε οριακό σημαντικό κόστος συμμόρφωσης και (β) στο εξωτερικό κόστος που χωρίζεται σε (α) διοικητικό βάρος και (β) οριακό σημαντικό κόστος συμμόρφωσης.
- Το Κοινωνικό κόστος από την μη πλήρη συμμόρφωση με το κανονιστικό πλαίσιο

Η νομοθεσία δεν αποτελεί όχληση και βάρος για τις επιχειρήσεις. Έχει συγκεκριμένο σκοπό ο οποίος δημιουργεί οφέλη για την κοινωνία και την επιχειρηματικότητα. Η κατάλληλη και αποτελεσματική νομοθεσία ως προς το σκοπό που πρέπει να επιτευχθεί, είναι αυτή που εξασφαλίζει την καλύτερη συσχέτιση μεταξύ ωφελειών και κόστους, ώστε το καθαρό αποτέλεσμα να είναι θετικό και το μέγιστο δυνατό.

Αν και τα κόστη της νομοθεσίας μπορούν να εκτιμηθούν με βάση τα παραπάνω, δεν υπάρχει συγκεκριμένη μεθοδολογία η οποία να εξασφαλίζει μια συνεκτική προσέγγιση για την εκτίμηση των σχετικών ωφελειών. Αυτά μπορούν να προκύψουν στο πλαίσιο διευρυμένων μελετών και αναλύσεων (μελέτες κόστους / οφέλους, αναλύσεις επιπτώσεων, κτλ), αξιολογώντας παράλληλα παραμέτρους όπως η δημιουργία καλής φήμης (λόγω της συμμόρφωσης) και η δημιουργία εσωτερικών κινήτρων για συμμόρφωση των επιχειρήσεων.

Ο παρακάτω πίνακας δίνει μια συνολική επισκόπηση των διαφορετικών κατηγοριών κόστους που δύνανται να προκύψουν από τις κανονιστικές ρυθμίσεις.

Πίνακας Συσχέτισης του Συνολικού Κόστους Συναλλαγών με το ΤΜΚ

Μοντέλο Τυποποιημένου Κόστους	Κόστος Συναλλαγών	Κόστη Παρακολούθησης (Monitoring Costs)	Κόστη Σύνδεσης (Bonding Costs) Internal Costs	Κόστη Σύνδεσης (Bonding Costs) External Costs	Κοινωνικές Απώλειες (Residual Losses)
Κόστη για το Δημόσιο (Enforcing Costs)		✓			
Ουσιώδη Κόστη Συμμόρφωσης (Substantive Compliance Costs) Business as Usual Costs			✓		
Ουσιώδη Κόστη Συμμόρφωσης (Substantive Compliance Costs) Marginal Costs	X			✓	
Χρηματο-οικονομικό Κόστος (Financial Costs)				✓	
Διοικητικά Κόστη (Administrative Costs)			✓		
Διοικητικά Βάρη (Administrative Burdens)				✓	
Κόστος μερικής Συμμόρφωσης (Cost of Inefficient Compliance)	X				✓
Δευτερεύων Κόστος (Secondary Compliance Effects)	X				✓

Αφορούν Κόστη τα οποία δεν αποτελούν προτεραιότητα για τις επιχειρήσεις

Αφορούν Κόστη με σημαντική προτεραιότητα για τις επιχειρήσεις

Αφορούν σημαντικές κατηγορίες ρυθμιστικού κόστους που είναι ιδιαίτερα δύσκολο να ποσοτικοποιηθούν

Δεν περιλαμβάνεται στο Μοντέλο Τυποποιημένου Κόστους

Η διαφοροποίηση μεταξύ της μερικής και της πλήρους συμμόρφωσης δεν αποτελεί δεσμευτικού χαρακτήρα επιλογή. Αν και στις περισσότερες περιπτώσεις ακολουθείται η επιλογή της πλήρους συμμόρφωσης, σε αρκετές περιπτώσεις ίσως κριθεί αναγκαία η υιοθέτηση της επιλογής της μερικής συμμόρφωσης για την ανάδειξη του ίδιου του προβλήματος της μη συμμόρφωσης και του κόστους παρακολούθησης εφαρμογής των σχετικών ρυθμίσεων από το δημόσιο (π.χ. για περιπτώσεις όπου κρίνεται ιδιαίτερα χαμηλή προσαρμογή από τις επιχειρήσεις στις απαιτήσεις της ρύθμισης).

Σε κάθε περίπτωση, η μεθοδολογία που εφαρμόζεται βασίζεται στην **αρχή της αναλογικότητας** ακολουθώντας για κάθε σχετική ενέργεια τα στάδια ελέγχου:

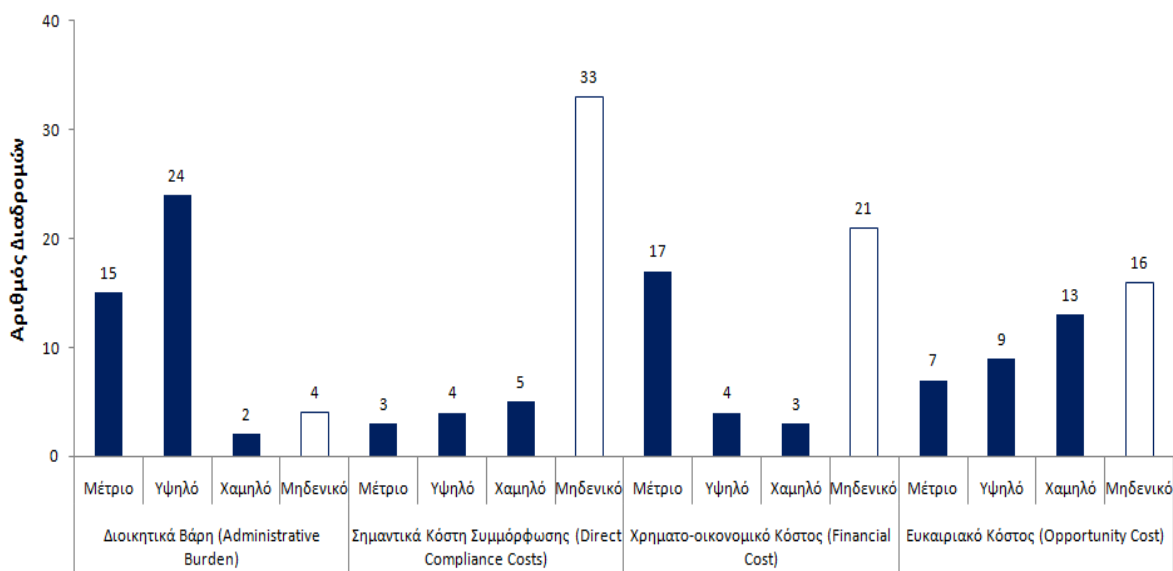
- της **καταλληλότητας** (δηλαδή να επιφέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα),
- της **αναγκαιότητας** (εστίαση σε ότι είναι αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου αποτελέσματος), και
- της **συνάφειας μέσου προς το σκοπό** (ώστε να υφίσταται μία εύλογη σχέση).

2.4.1.1 Αρχικές Εκτιμήσεις Ρυθμιστικού Κόστους

Για κάθε βασική διαδρομή και με βάση τις αρχικές εκτιμήσεις για το είδος και εύρος της προβληματικότητας που περιλαμβάνουν, συντελείται μια αρχική σχετική αξιολόγηση του κόστους που περικλείουν, με σκοπό να διευκολυνθεί η διαδικασία αξιολόγησης των κρίσιμων διαδρομών.

Η συσχέτιση των βασικών διαδρομών με τις κατηγορίες ρυθμιστικού κόστους και η βαθμολόγηση βασίζεται σε ποιοτική αξιολόγηση προκειμένου να διαστασιολογηθεί το σχετικό μέγεθος κάθε κατηγορίας κόστους. Η συνολική εικόνα για τις βασικές διαδρομές δίνεται στο επόμενο σχήμα.

Συσχέτιση Βασικών Διαδρομών με Κατηγορίες Ρυθμιστικού Κόστους

Με βάση τα παραπάνω, **πάνω από το 90% των βασικών διαδικασιών περιλαμβάνει διοικητικά βάρη**, η πλειονότητα των οποίων ανήκει στις κατηγορίες μέτριο και υψηλό. **Σημαντικά κόστη συμμόρφωσης εμφανίστηκαν σε περίπου 27%**, ενώ **χρηματοοικονομικά κόστη στο 36%** των βασικών διαδρομών.

Όσον αφορά τα έμμεσα κόστη, το **64% των βασικών διαδρομών συνδέθηκε με**

ευκαιριακό κόστος (λόγω κυρίως των καθυστερήσεων), αναδεικνύοντας την ανάγκη για την εξωτερίκευση του συγκεκριμένης κατηγορίας κόστους προς τις επιχειρήσεις, αλλά και τη δημόσια διοίκηση, ώστε να αποτελέσει σημείο αναφοράς για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων που διατηρεί η υφιστάμενη κατάσταση.

Δεδομένου ότι το παρών Σχέδιο Δράσης αφορά ένα περιορισμένο αριθμό κρίσιμων διαδρομών (επόμενο Κεφάλαιο), οι παραπάνω αρχικές εκτιμήσεις δημιουργούν την ανάγκη για μια επιλογή κρίσιμων διαδρομών, η οποία θα είναι **αντιπροσωπευτική της προβληματικότητας και του είδους του ρυθμιστικού κόστους** που παρουσιάζεται στις βασικές διαδρομές.

ΥΠΟ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ

2.5 Ορισμοί / Γλωσσάριο Εννοιών

Για την καλύτερη εφαρμογή της μεθοδολογίας που αναπτύχθηκε παρατίθεται γλωσσάριο ορισμών και εννοιών.

Περιγραφή Βασικών Εννοιών

Έννοια	Περιγραφή
Διαδρομή	Η επαφή προκειμένου η επιχείρηση να υποστηρίξει (set up), ολοκληρώσει (make) και να διατηρήσει (maintain) μια συγκεκριμένη συναλλαγή με το δημόσιο
Διαδρομή Ενδιαφέροντος	Η διαδρομή η οποία προέκυψε από την αρχική αναζήτηση των επαφών των επιχειρήσεων με τη δημόσια διοίκηση
Λειτουργική Περιοχή	Ομαδοποίηση διαδρομών ενδιαφέροντος με κοινά χαρακτηριστικά ως προς τη λειτουργία της επιχείρησης
Βασική Διαδρομή	Η διαδρομή ενδιαφέροντος η οποία έχει περάσει από το σχετικό φίλτρο αξιολόγησης
Κρίσιμη Διαδρομή	Η βασική διαδρομή η οποία έχει περάσει από το σχετικό φίλτρο αξιολόγησης
Δραστηριότητα (Διεργασία)	Μια δραστηριότητα (διεργασία) είναι ένας γενικός όρος για την εργασία που ένας φορέας επιτελεί. Μια δραστηριότητα (διεργασία) περιλαμβάνει μια σειρά από διαδικασίες και μπορεί να είναι απλή ή σύνθετη.
Διαδικασία	Το άθροισμα σχετικών και δομημένων ενεργειών που σκοπό έχει την παραγωγή μιας συγκεκριμένης υπηρεσίας ή προϊόντος και εξυπηρετεί την υλοποίηση της συγκεκριμένης διαδρομής
Ενέργεια	Μια ενέργεια είναι μια απλή εργασία που εκτελείται στο πλαίσιο μιας διαδικασίας ή υπο-διαδικασίας η οποία θα πρέπει να ολοκληρωθεί σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα..
Σημαντικό Κόστος Συμμόρφωσης	Το κόστος συμμόρφωσης που επωμίζεται μια επιχείρηση προκειμένου να προσαρμοστεί με συγκεκριμένη ρύθμιση (συνήθως κεφαλαιακό κόστος ή / και κόστος παραγωγής)
Διοικητικό Κόστος	Οι δαπάνες τις οποίες πραγματοποιούνται από τις επιχειρήσεις για να ανταποκριθούν στη νομική υποχρέωση της παροχής πληροφοριών στις δημόσιες αρχές ή στους ιδιωτικούς φορείς σχετικά με τη δραστηριότητα ή την παραγωγή τους
Διοικητικό Βάρος	Ως Διοικητικό Βάρος ορίζονται οι δαπάνες που πραγματοποιούν οι επιχειρήσεις λόγω ύπαρξης της νομικής υποχρέωσης παροχής υπηρεσιών και δεν θα τις πραγματοποιούσαν εάν δεν υπήρχαν οι σχετικές νομικές δεσμεύσεις.
Υποχρέωση Πληροφόρησης	Οι δαπάνες επισήμανσης, υποβολής εκθέσεων, παρακολούθησης και αξιολόγησης που απαιτούνται για την παροχή των πληροφοριών και της καταχώρησης. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι πληροφορίες πρέπει να μεταβιβάζονται στις δημόσιες αρχές ή σε ιδιωτικούς φορείς, ενώ σε άλλες περιπτώσεις πρέπει να είναι διαθέσιμες για επιθεώρηση ή να παρέχονται όταν ζητούνται
Χρηματοοικονομικό Κόστος	Τα αντίτιμο για την παροχή αδειών και άλλων απευθείας πληρωμών προς τη Δημόσια Διοίκηση και το Κράτος.
Ευκαιριακό Κόστος	Το δυνητικό όφελος που μπορεί να προκύψει εάν επιλεγεί μία

Έννοια	Περιγραφή
	προσέγγιση σε σχέση με μία άλλη. Για παράδειγμα, ευκαιριακό κόστος αποτελεί η μη εξασφάλιση των εσόδων που προκαλείται σε μια επιχείρηση λόγω της καθυστέρησης στην έκδοση απόφασης ή άλλων απαιτήσεων

Βασικές Συντομογραφίες

Συντομογραφία	Περιγραφή
ΑΕΠ	Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν
ΑΡΑ	Advance Pricing Agreement / Συμφωνία Προέγκρισης
ASP	Application Service Provider
ΑΤΚ	Σύστημα Ανατομικής Θεραπευτικής Χημικής κατηγοριοποίησης
ΓΓΕ	Γενική Γραμματεία Εμπορίου
ΓΧΚ	Γενικό Χημείο του Κράτους
ΔΟΥ	Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία
Δ.Τ.Ε.	Δελτίο Τεχνικού Ελέγχου
ΔΕΔΥ	Διεύθυνση Εποπτείας Δομικών Υλικών
ΔΥΕΠ	Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών Ελέγχου Προϊόντων
ΕΑΦΔΣΣ	Ειδική Ασφαλής Φορολογική Διάταξη Σήμανσης Στοιχείων
EDI	Electronic Data Interchange
ΕΛΣΤΑΤ	Ελληνική Στατιστική Αρχή
ΕΛΟΤ	Εθνικός Οργανισμός Τυποποίησης της Ελλάδας
ΕΜΕΑ	European Medicines Agency / Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων
ΕΟΦ	Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων
ΕΠ	Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
ERP	Enterprise Resource Planning
ΕΣΕ	Επιστημονικό Συμβούλιο Εγκρίσεων
ΕΣΥΔ	Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης
ΕΣΥΔ	Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης
ΕΥΕΠ	Ειδική Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος
HAACP	Hazard Analysis Critical Control Point (Ανάλυση Κινδύνου και Κρίσιμα Σημεία Ελέγχου - ΑΚΚΣΕ)
ΙΓΝΕ	Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών
ΙΟΒΕ	Ίδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών
ΙΦΕΤ	Ινστιτούτο Φαρμακευτικής Έρευνας & Τεχνολογίας
Κ.Β.Σ	Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων
Κ.Ε.Κ.	Κάρτα Ελέγχου Καυσαερίων
ΚΕΔΕ	Κεντρικό Εργαστήριο Δημοσίων Έργων
ΜΟΧΠ	Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής πολιτικής
ΜΠΕ	Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων
ΝΠΔΔ	Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου
ΟΠΣ	Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα
ΟΤΑ	Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Συντομογραφία	Περιγραφή
ΠΑΣΕΓΕΣ	Πανελλήνια Συνομοσπονδία Ενώσεων Αγροτικών Συνεταιρισμών
ΠΑΗΨΣ	Προηγμένη Ασφαλής Ηλεκτρονική Ψηφιακή Σύνοψη
PDA	Personal Digital Assistant - palmtop computer
ΠΕ	Περιβαλλοντικοί όροι
PKI	Public Key Infrastructure
ROI	Return on Investment
ΣΕΑΔΥ	Συμβούλιο Εποπτείας της Αγοράς Δομικών Υλικών
ΤΕΕ	Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας
ΤτΕ	Τράπεζα της Ελλάδος
ΤΥΔΚ	Τμήματα Τεχνικών Υπηρεσιών Δήμων και Κοινοτήτων
ΥΠΑΑ	Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας
ΥΠΟΜΕΔΙ	Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων
Φ.Ι.Χ.	Φορητό ιδιωτικής χρήσης
XML	Extensible Markup Language

3 ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΣΤΟΧΕΥΣΗ

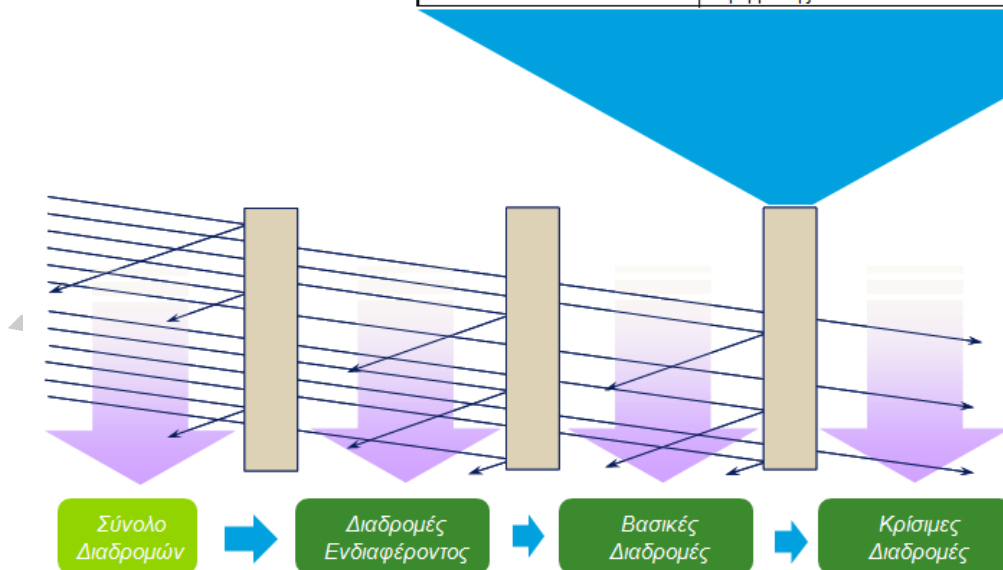
3.1 Κρίσιμες Διαδρομές

Ο βαθμός κρισιμότητας των διαδρομών που επιλέχθηκαν κατά την πρώτη δέσμη των εμποδίων στην επιχειρηματικότητα, με βάση τη συγκεκριμένη μεθοδολογία που αναπτύχθηκε, βασίζεται στο παρακάτω **πλέγμα κριτηρίων**. Ειδικότερα:

- εκτιμώμενο ρυθμιστικό κόστος
- ευκολία υλοποίησης των παρεμβάσεων για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβληματικών περιοχών που συντηρούν το παραπάνω κόστος.

Το εκτιμώμενο ρυθμιστικό κόστος συνάδει με τη συνολική προβληματικότητα της κάθε διαδρομής, ενώ η ευκολία υλοποίησης παρεμβάσεων για την αντιμετώπιση της προβληματικότητας των βασικών διαδρομών έγκειται σε μια σειρά από προϋποθέσεις οι οποίες πέρα από την πολιτική βούληση και την πιθανή θεσμική ρύθμιση (εάν αυτό κριθεί σκόπιμο) απαιτούν χρόνο και ίσως κόστος για την ωρίμανσή τους.

Ομάδα Κριτηρίων	Κριτήριο
Εκτιμώμενο Κόστος	Βαθμός Ενεργοποίησης
	Βαθμός Πολυπλοκότητας
	Βαθμός Φιλικότητας
	Βαθμός Οικονομικότητας
Ευκολία Υλοποίησης Παρεμβάσεων	Πολιτικό «Παράθυρο» για την Προώθηση της Παρέμβασης
	Απαιτήσεις Θεσμικής Ρύθμισης
	Εκτιμώμενο Χρόνος για την Ωρίμανση της Παρέμβασης

Τα υπο-κριτήρια τα οποία συνθέτουν τα δύο βασικά κριτήρια αξιολόγησης των βασικών διαδρομών περιγράφονται στη συνέχεια.

Κριτήρια Αξιολόγησης Βασικών Διαδρομών

Κριτήριο	Εξειδίκευση
Εκτιμώμενο Κόστος	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Βαθμός Ενεργοποίησης: Εκτιμάται ο βαθμός ενεργοποίησης της διαδρομής από τις επιχειρήσεις, ο οποίος είναι συνάρτηση του πλήθους των υποκειμένων επιχειρήσεων και της συχνότητας με την οποία ενεργοποιούν (ή καλούνται να ενεργοποιήσουν) τη διαδρομή σε ετήσια βάση. Όσο μεγαλύτερος είναι ο αριθμός αυτός, τόσο μεγαλύτερη η κρισιμότητα της συγκεκριμένης διαδρομής. ❖ Βαθμός Πολυπλοκότητας: Μια διαδρομή θεωρείται πολύπλοκη όταν (α) εμπλέκει πολλούς συναρμόδιους Φορείς ή πολλές Οργανωτικές Μονάδες εντός των Φορέων, (β) απαιτεί πολυάριθμες προϋποθέσεις και δικαιολογητικά, (γ) βασίζεται σε ανεπαρκές, ασαφές, πεταλαιωμένο νομοθετικό – κανονιστικό πλαίσιο που δεν ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες ούτε είναι συμβατό με το ευρύτερο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. ❖ Βαθμός Φιλικότητας: Μια διαδρομή θεωρείται μη φιλική όταν (α) συγκεντρώνει σημαντικό αριθμό παραπόνων (π.χ. αδυναμίας κατανόησης, περιορισμένη αντίληψη για τη χρησιμότητά της, μη ύπαρξη εναλλακτικού τρόπου διεκπεραίωσης, απαίτηση για φυσική παρουσία, κτλ), (β) προκαλεί συχνά διαφορές που για την επίλυσή τους οι ενδιαφερόμενοι προσφεύγουν στην δικαιοσύνη, (γ) δέχεται κριτική από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ❖ Βαθμός Οικονομικότητας: Η αρχική εκτίμηση για τη σχέση κόστους και ωφελειών από την υλοποίηση της συγκεκριμένης διαδρομής αποτελεί τη βασική ένδειξη οικονομικότητας, η οποία ορίζεται με βάση τη διαπίστωση των άμεσων και έμμεσων επιπτώσεων της σε θέματα κόστους λειτουργίας της επιχείρησης με βάση τις γενικότερες επιπτώσεις της στα θέματα απασχόλησης, επιχειρηματικής δραστηριότητας και γενικότερα προάσπισης του δημοσίου συμφέροντος
Ευκολία Υλοποίησης Παρεμβάσεων	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Πολιτικό «Παράθυρο» για την Προώθηση της Παρέμβασης: Εκτιμάται εάν στο πλαίσιο των προωθούμενων διαρθρωτικών αλλαγών υπάρχει η απαραίτητη πολιτική δυναμική για την προώθηση των συγκεκριμένων παρεμβάσεων ❖ Απαιτήσεις Θεσμικής Ρύθμισης: Εκτιμάται εάν η συγκεκριμένη παρέμβαση απαιτεί και σε ποιο βαθμό την θεσμική ρύθμιση για την προώθηση των συγκεκριμένων παρεμβάσεων ❖ Εκτιμώμενος Χρόνος για την Ωρίμανση της

Κριτήριο	Εξειδίκευση
	Παρέμβασης: Εάν η παρέμβαση απαιτεί ωρίμανση και θα πρέπει να εξειδικευτεί περαιτέρω (π.χ. αξιολόγηση πρακτικών από το εξωτερικό, διαβούλευση με κοινωνικούς εταίρους, ένταξη σε Επιχειρησιακό Πρόγραμμα του ΕΣΠΑ) αυξάνεται αυτόματα ο χρόνος για την υλοποίηση των παρεμβάσεων

Με βάση την επίδοση των βασικών διαδρομών στα παραπάνω κριτήρια δημιουργήθηκαν δυο βασικές ομάδες διαδρομών προς περαιτέρω ανάλυση οι οποίες εκτιμήθηκε ότι εσωκλείουν τη μεγαλύτερη προβληματικότητα. Και οι δύο ομάδες διαδρομών κρίθηκε ότι πρέπει να λάβουν χρονική προτεραιότητα σε σχέση με τις υπόλοιπες είτε γιατί αυτό είναι εφικτό (με βάση το σχετικό βαθμό δυσκολίας υλοποίησης) είτε γιατί απαιτείται λόγω της γενικότερης προβληματικότητας που διαθέτουν.

Ως κρίσιμες τελικά θεωρήθηκαν οι διαδρομές οι οποίες συνεκτιμήθηκε ότι διαθέτουν τα παρακάτω χαρακτηριστικά:

- **εσωκλείουν το μεγαλύτερο ρυθμιστικό κόστος** σε σχέση με τις υπόλοιπες βασικές διαδρομές
- η ανάλυσή τους στο πλαίσιο του παρόντος έργου μπορεί να εξασφαλίσει σε μεγάλο βαθμό την αξιοποίηση της μεθοδολογίας εκτίμησης του ρυθμιστικού κόστους
- **η εξάλειψη αντιμετώπιση της προβληματικότητάς τους είναι αντιπροσωπευτική των βασικών περιοχών παρέμβασης και της ποιοτικής ανάλυσης του ρυθμιστικού κόστους** που προέκυψαν από την ανάλυση των βασικών διαδρομών
- **συνδυάζονται με ισχυρά παραδείγματα παρεμβάσεων είτε σε επίπεδο σχεδιασμού πολιτικής είτε σε επίπεδο υλοποίησης του προγραμματισμού στην πράξη**
- αποτελούν ετερόκλητα παραδείγματα επαφών επιχειρήσεων με τη δημόσια διοίκηση και η αντιμετώπισή τους μπορεί να αποτελέσει σημαντική παρακαταθήκη για την αντιμετώπιση παρόμοιων προβλημάτων σε άλλες βασικές διαδρομές
- επιδρούν στην καθημερινή λειτουργία κλάδων οικονομικής δραστηριότητας με σημαντική συμβολή στο ΑΕΠ
- **συμβαδίζουν με παράλληλες προσπάθειες** που γίνονται τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο για την εξυπηρέτηση των απαιτήσεων του ΜΟΧΠ για την στήριξη της επιχειρηματικότητας.

Υπογραμμίζεται ότι η κατάταξη μίας διαδρομής στις μη κρίσιμες δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι μειώνει την αξία ή τη σημασία της στην λειτουργία μια επιχείρησης. Η επιλογή αφορά αποκλειστικά τον προσανατολισμό της μελέτης σε μία κατά το δυνατόν ευέλικτη (σε σχέση με το σύνολο) ομάδα διαδρομών για τις οποίες μπορεί με πιο αποτελεσματικό τρόπο να προκύψει ανάλυση της προβληματικότητας και η αξιολόγηση του υποκείμενου ρυθμιστικού κόστους.

Πέρα από τις κρίσιμες διαδρομές, αναλύθηκαν ποιοτικά και επιπλέον διαδρομές οι οποίες θεωρήθηκε ότι θα πρέπει να εξειδικευτούν περαιτέρω, καθώς χαρακτηρίζονται από ένα ή περισσότερα από τα παρακάτω κριτήρια και μπορούν να αποτελέσουν το επόμενο «κύμα» πρωτοβουλιών του ΣΕΒ για την βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος:

- αφορούν σημαντικούς επιχειρηματικούς κλάδους με σημαντικά προβλήματα
- δε φαίνεται να έχουν αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά έως σήμερα
- δημιουργούν προϋποθέσεις ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας
- μπορούν να συνδυαστούν με γρήγορες λύσεις και την άμεση μείωση του ρυθμιστικού κόστους

Με βάση τα παραπάνω, οι διαδρομές που αποτέλεσαν αντικείμενο περαιτέρω ανάλυσης δίνονται στη συνέχεια:

Επιλεγμένες Διαδρομές

Κατάταξη	Τίτλος Διαδρομής
Κρίσιμες Διαδρομές	Ηλεκτρονική Τιμολόγηση Προϊόντων
	Έλεγχοι στην παραγωγή της βιομηχανίας τροφίμων και ποτών
	Υποβολή στοιχείων Ενδοομιλικών Συναλλαγών στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου & στις Φορολογικές Αρχές
	Άδεια κυκλοφορίας φορτηγού ιδιωτικής χρήσης (Φ.Ι.Χ.) αυτοκινήτου
	Έγκριση διάθεσης φαρμακευτικών προϊόντων
	Έλεγχος τήρησης περιβαλλοντικής νομοθεσίας σε εξορυκτικές δραστηριότητες
	Έλεγχοι ασφάλειας προϊόντων δομικών κατασκευών
Επόμενο Κύμα Κρίσιμων Διαδρομών	Υποβολή πρότασης καινοτομίας
	Αδειοδότηση εγκατάστασης κεραίας
	Προαναγγελία μεταβολής τιμών προϊόντων
	Συμμετοχή σε Διαγωνισμό Σύμβασης Παραχώρησης Εκμετάλλευσης
	Έγκριση Παρεμβατικής & Μη-Παρεμβατικής Μελέτης

Τα προτεινόμενα σχέδια δράσης αφορούν συγκεκριμένες **κρίσιμες διαδρομές**, οι οποίες προέκυψαν από την πρώτη αυτή εφαρμογή της μεθοδολογίας που αναπτύχθηκε.

Το είδος της προβληματικότητας που εσωκλείουν οι παραπάνω κρίσιμες διαδρομές συσχετίστηκε με τις δέσμες προβλημάτων, όπως προέκυψαν μέσω των βασικών διαδρομών και τα αποτελέσματα φαίνονται στον επόμενο πίνακα.

Συσχέτιση κρίσιμων διαδρομών με Δέσμες Προβλημάτων

Κρίσιμη Διαδρομή	Σκοπός Πολιτικής	Εξειδίκευση Προγραμματισμού	Διαχείριση Ανθρώπινου Δυναμικού και Κουλτούρα	Οργανωτική Δομή και Διαδικασίες	Ηλεκτρ. Διακυβέρνηση & Πληροφοριακά Συστήματα
Υποβολή στοιχείων ενδοομιλικών συναλλαγών	✓	✓	✓		
Ηλεκτρονική τιμολόγηση προϊόντων	✓	✓			
Έγκριση διάθεσης φαρμακευτικών προϊόντων	✓	✓	✓	✓	
Άδεια κυκλοφορίας φορτηγού ιδιωτικής χρήσης (Φ.Ι.Χ.) αυτοκινήτου				✓	
Έλεγχοι ασφάλειας προϊόντων δομικών κατασκευών	✓	✓			✓
Έλεγχοι στην παραγωγή της βιομηχανίας τροφίμων και ποτών				✓	✓
Έλεγχος τήρησης περιβαλλοντικής νομοθεσίας σε εξορυκτικές δραστηριότητες			✓	✓	✓

Σύμφωνα με τον παραπάνω πίνακα τα χαρακτηριστικά των κρίσιμων διαδρομών που αναλύθηκαν προσομοιάζουν σε μεγάλο βαθμό με τις αντίστοιχες βασικές διαδρομές .

Σημειώνεται ότι τα ειδικότερα χαρακτηριστικά κάθε κρίσιμης διαδρομής, των προβλημάτων και των περιοχών βελτίωσης περιλαμβάνονται σε ξεχωριστές Ειδικές Εκθέσεις.

4 ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ & ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ

Η Ελλάδα έχει δεσμευτεί για την μείωση των διοικητικών επιβαρύνσεων κατά 25% έως το 2013, ενώ μέσω του Μνημονίου Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής (ΜΟΧΠ) υπάρχουν ενδιάμεσοι στόχοι (20% έως το τέλος του 2011, άμεση μείωση των 30 βασικότερων εμποδίων), οι οποίοι δεσμεύουν τη Δημόσια Διοίκηση σε μια **εμπροσθοβαρή αντιμετώπιση προβλημάτων**, η οποία θα μπορούσε να δημιουργήσει την απαραίτητη δυναμική για την ανάπτυξη, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και την έξοδο της χώρας από την κρίση.

Οι παρεμβάσεις που προτείνονται στο πλαίσιο του παρόντος έργου, με ορίζοντα υλοποίησης έως το τέλος του 2013, πιστεύουμε ότι μπορούν να συνεισφέρουν θετικά στις προσπάθειες που καταβάλει η δημόσια διοίκηση για τη μείωση του ρυθμιστικού βάρους των επιχειρήσεων.

Στο επόμενο σχήμα παρουσιάζεται ενδεικτικός χρονοπρογραμματισμός των βασικών προτάσεων ανά κρίσιμη διαδρομή, ξεκινώντας από το 3^ο τρίμηνο του 2011, ώστε να δοθεί ικανός χρόνος για την οριστικοποίηση των παρεμβάσεων και να εξασφαλιστεί η δέσμευση των βασικών εμπλεκομένων στην υλοποίησή του.

Αρκετές από τις παρεμβάσεις προτείνονται προς υλοποίηση το **αμέσως επόμενο τρίμηνο**, καθώς θεωρείται ότι διαθέτουν πλέον την απαραίτητη ωριμότητα ώστε να υλοποιηθούν άμεσα στην πράξη. Το σύνολο σχεδόν των παρεμβάσεων αφορά το διάστημα έως το τέλος του 2012, ενώ μόνο η σταδιακή προσαρμογή των επιχειρήσεων στην ηλεκτρονική τιμολόγηση εκτείνεται έως το 2013.

Προτεινόμενες Παρεμβάσεις

Πεδίο Αναφοράς	Προτεινόμενες Παρεμβάσεις	2011 (Q2)	2011 (Q3)	2011 (Q4)	2012 (Q1)	2012 (Q2)	2012 (Q3)	2012 (Q4)	2013 (Q1)	2013 (Q2)	2013 (Q3)	2013 (Q4)
Ηλεκτρονική Τιμολόγηση Προϊόντων	Άμεσος κεντρικός σχεδιασμός για υιοθέτηση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης											
	Σχεδιασμός της μετάβασης στην ηλεκτρονική τιμολόγηση με γνώμονα τις ανάγκες των επιχειρήσεων											
	Παρακίνηση επιχειρήσεων από το κράτος (π.χ. νομοθεσία, κίνητρα, εκπαίδευση)											
	Σταδιακή προσαρμογή των επιχειρήσεων στον κεντρικό σχεδιασμό											
	Αξιοποίηση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης από κρατικού φορέα για τη μείωση της φοροδιαφυγής και την διασφάλιση της νομιμότητας των συναλλαγών											
	Αποϋλοποίηση του Δελτίου Αποστολής											
	Εκπαίδευση των ελεγκτών στην ηλεκτρονική τιμολόγηση											
Υποβολή στοιχείων Ενδοομιλικών Συναλλαγών	Επαναξιολόγηση χρονικών ορίων για την παροχή δεδωμένων											
	Αύξηση ορίου για την υπαγωγή των επιχειρήσεων στην υποχρέωση τεκμηρίωσης Ενδοομιλικών Συναλλαγών											
	Μείωση προστίμου μη υποβολής της λίστας ενδοομιλικών συναλλαγών											
	Επαναξιολόγηση της λίστας Ενδοομιλικών Συναλλαγών											
	Εκπόνηση αναλυτικών κατευθυντηρίων γραμμών αναφορικά με τα κριτήρια και τα βήματα επιλογής και χρησιμοποίησης συγκριτικών στοιχείων											
	Συμμετοχή της επιχειρηματικής κοινότητας στον καθορισμό των προδιαγραφών											
	Μεταφορά αρμοδιοτήτων ελέγχου των ενδοομιλικών συναλλαγών στο Υπουργείο Οικονομικών											
Έγκριση διάθεσης φαρμακευτικών προϊόντων	Εκπαίδευση στελεχών Δημόσιας Διοίκησης σε θέματα ελέγχου ενδοομιλικών συναλλαγών											
	Αναβάθμιση επιχειρησιακής λειτουργίας του ΕΟΦ (οργανωτικός & επιχειρησιακός ανασχεδιασμός)											
	Συμβολή επιχειρήσεων στην παροχή συγκεκριμένων προτάσεων λειτουργίας του ΕΟΦ											
	Επαναξιολόγηση της αναγκαιότητας του ΕΣΕ για την εθνική διαδικασία											
	Αναταποδοτικότητα τελών του ΕΟΦ											
	Ορθολογική τιμοδότηση φαρμάκων											
Έλεγχος ασφαλείας προϊόντων δομικών κατασκευών	Ολοκλήρωση της μεταφοράς αρμοδιοτήτων τιμοδότησης											
	Υιοθέτηση ολοκληρωμένου μοντέλου εξυπηρέτησης επιχειρήσεων											
	Εναρμόνιση Εθνικής με Κοινοτική Νομοθεσία											
	Ενίσχυση της Αποτελεσματικότητας και Διαφάνειας των Ελεγκτικών Μηχανισμών											
Έλεγχος στην παραγωγή της βιομηχανίας τροφίμων και ποτών	Πληροφόρηση Επιχειρήσεων και Προώθηση Δράσεων Αναβάθμισης Ανθρώπινου Δυναμικού											
	Καινοποίηση και ενθάρρυνση των καλών πρακτικών (Best Practices)											
	Επαναξιολόγηση και επανασχεδιασμός της υφιστάμενης διαδικασίας διερεύνησης καταγγελιών											
Έλεγχος τήρησης περιβαλλοντικής νομοθεσίας σε εξορυκτικές δραστηριότητες	Εξάλειψη συναρμοδιοτήτων											
	Απλοποίηση, Ενοποίηση και Κωδικοποίηση της Νομοθεσίας											
	Δημιουργία Δομών Ενημέρωσης και Πληροφόρησης για τη Λειτουργία της Αγοράς											
	Απλοποίηση, Ενοποίηση και Κωδικοποίηση της Νομοθεσίας, Χωροταξικός Σχεδιασμός και Ενίσχυση του Αισθήματος «Ασφάλειας Δικαίου»											
Άδεια κυκλοφορίας φορτηγού ιδιωτικής χρήσης (Φ.Ι.Χ.) αυτοκινήτου	Αναδιοργάνωση Θεσμικού Πλαισίου, Εξάλειψη συναρμοδιοτήτων											
	Ενδυνάμωση του Ανθρώπινου Δυναμικού, Διεπιστημονική Στελέχωση των Σωμάτων Ελέγχου και Ενίσχυση των Μηχανισμών Ελέγχου											
	Δημιουργία Δομών Ενημέρωσης και Ενθάρρυνση καλών πρακτικών (Best Practices) για τη Λειτουργία της Αγοράς											
Άδεια κυκλοφορίας φορτηγού ιδιωτικής χρήσης (Φ.Ι.Χ.) αυτοκινήτου	Απλοποίηση και Ενοποίηση Νομοθεσίας											
	Υιοθέτηση αυτεπάγγελτης/ υπηρεσιακής αναζήτησης δικαιολογητικών											
	Δημιουργία Δομών Ενημέρωσης και Εξυπηρέτησης Επιχειρήσεων και Πολιτών											
	Εξορθολογισμός των δαπανών που απαιτούνται για την έκδοση άδειας κυκλοφορίας Φ.Ι.Χ.											

Δράσεις που αφορούν τη Δημόσια Διοίκηση
 Δράσεις που αφορούν τις επιχειρήσεις

Παρακάτω ακολουθεί σύνοψη των προτεινόμενων παρεμβάσεων ανά κρίσιμη διαδρομή, όπως έχουν διαμορφωθεί έως τώρα και βασικά στοιχεία του χρονοπρογραμματισμού που προτείνεται. Η οριστικοποίησή τους θα προκύψει μάσα από την ουσιαστική συνεργασία της δημόσιας διοίκησης με τους φορείς της επιχειρηματικότητας.

Συνοπτική παρουσίαση προτάσεων βελτίωσης

– Υποβολή Στοιχείων Ενδοομιλικών Συναλλαγών

Η ανάλυση των ρυθμιστικών απαιτήσεων μέχρι στιγμής αναδεικνύει ότι το βασικότερο πρόβλημα προέρχεται από την έλλειψη στρατηγικής στόχευσης για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της μεταφοράς φορολογητέας ύλης. Αν και ο εξορθολογισμός του φορολογικού μηχανισμού αποτελεί διαχρονική επιδίωξη, ο έλεγχος των ενδοομιλικών συναλλαγών έως σήμερα παραμένει προσκολλημένος σε ξεπερασμένες αντιλήψεις που τον συνδέουν με την προστασία του καταναλωτή, αντί με τη φορολόγηση εισοδημάτων.

Παράλληλα, η μη ύπαρξη συγκεκριμένων εξειδικεύσεων για την τεκμηρίωση των ενδοομιλικών συναλλαγών δημιουργεί σημαντικά κόστη για τις επιχειρήσεις οι οποίες αναγκάζονται να δεσμεύουν σημαντικούς διοικητικούς πόρους, ενώ είναι αντιμέτωπες με ένα ιδιαίτερα εσωστρεφή ελεγκτικό μηχανισμό.

Για την αντιμετώπιση των παραπάνω προβλημάτων προτείνονται αρχικά βασικές διορθωτικές κινήσεις στο υφιστάμενο ρυθμιστικό πλαίσιο, ανακουφίζοντας σημαντικά τις επιχειρήσεις. Οι βασικές προτάσεις, εστιάζουν στην **βελτίωση βασικών παραμέτρων της ρύθμισης** (χρονικά όρια για την παροχή δεδομένων, επαναξιολόγηση λίστας συναλλαγών, όρια ένταξης, ύψος προστίμων), ώστε να προκύψουν άμεσα οφέλη για τις επιχειρήσεις.

Στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα προτείνεται η **προσαρμογή του ελεγκτικού μηχανισμού** σε ένα ορθολογικό πλαίσιο το οποίο εστιάζει στην εξάλειψη φαινομένων διαφυγόντων εσόδων που συμβάλλουν στη συντήρηση φαινομένων φοροδιαφυγής και μη ανταγωνιστικής αγοράς. Η βασική πρόταση αφορά τη **μεταφορά όλων των αρμοδιοτήτων** για τις ενδοομιλικές συναλλαγές στο Υπουργείο Οικονομικών, ως το πλέον κατάλληλο θεσμικά να υποστηρίξει τον έλεγχο. Πέρα από τη απαραίτητη ρυθμιστική παρέμβαση, απαιτούνται μια σειρά από εξειδικεύσεις οι οποίες θα πρέπει να υποστηριχθούν μέσω του **οργανωτικού και επιχειρησιακού σχεδιασμού** της Οργανωτικής Μονάδας που θα αναλάβει τις παραπάνω αρμοδιότητες στο Υπουργείο.

Παράλληλα, κρίνεται απαραίτητη η άμεση **επαναξιολόγηση των κανόνων τεκμηρίωσης** των συναλλαγών για την υποστήριξη της διαφάνειας, αξιοποιώντας το πλαίσιο του ΟΟΣΑ, αλλά και πρακτικές άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Δεδομένης της σημαντικής έκθεσης μέρους της επιχειρηματικής κοινότητας στην παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών για την τεκμηρίωση ενδοομιλικών συναλλαγών, κρίνεται αναγκαία η συμμετοχής τους στο σχεδιασμό των παραπάνω κατευθυντήριων γραμμών.

Τέλος, για την αποτελεσματική υποστήριξη των παραπάνω, απαραίτητη είναι η **εκπαίδευση των αρμόδιων στελεχών**, ώστε να μπορέσουν γρήγορα να υποστηρίξουν το νέο εποπτικό και ελεγκτικό πλαίσιο.

– Ηλεκτρονική Τιμολόγηση Προϊόντων

Προτείνεται να καθοριστούν και συμφωνηθούν άμεσα οι **βασικές αρχές του συνολικού σχεδιασμού** για την υιοθέτηση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης, ώστε στη συνέχεια να προσδιοριστούν επακριβώς οι φορολογικές, λειτουργικές και τεχνολογικές απαιτήσεις για την σταδιακή προσαρμογή των επιχειρήσεων και της δημόσιας διοίκησης στη νέα κατάσταση. Το μοντέλο λειτουργίας και ο σχεδιασμός προσαρμογής της μετάβασης στην ηλεκτρονική τιμολόγηση θα πρέπει να γίνει με **γνώμονα τις ανάγκες των επιχειρήσεων**, εξασφαλίζοντας τη δυνατότητα ανάπτυξης και λειτουργίας επιπλέον λύσεων για την κάλυψη παράλληλων αναγκών τους.

Μετά την επικοινωνία των βασικών αρχών του σχεδιασμού θα πρέπει να ξεκινήσει σημαντική προσπάθεια για την **παρακίνηση των επιχειρήσεων** από το κράτος (νομοθεσία, κίνητρα, εκπαίδευση) για την ταχύτερη υιοθέτησή της από τις επιχειρήσεις. Αυτό προϋποθέτει ευρεία ενημέρωση για τα οφέλη της ηλεκτρονικής τιμολόγησης, αλλά και για τα συγκεκριμένα μέτρα που μπορούν να δράσουν ως καταλύτες στην όλη προσπάθεια (π.χ φορολογικά κίνητρα).

Η υλοποίηση του σχεδιασμού από το επόμενο έτος αναμένεται σταδιακά να αξιοποιήσει τα οφέλη της ηλεκτρονικής τιμολόγησης από κρατικούς φορείς για τη **μείωση της φοροδιαφυγής και την διασφάλιση της νομιμότητας των συναλλαγών**, μέσω άντλησης και διασταύρωσης βασικών στοιχεία τιμολογίων με παράλληλη δυνατότητα έλεγχου της **εγκυρότητας και ακεραιότητας** των τιμολογίων.

Ενδεικτικό παράδειγμα προσαρμογής αποτελεί η **αποϋλοποίηση του Δελτίου Αποστολής**, αξιολογώντας διαφορετικές επιλογές, με την βέλτιστη εκ των οποίων να κρίνεται η ενοποίηση του τιμολογίου με το δελτίο αποστολής σε ένα διευρυμένο τιμολόγιο (πρακτική που χρησιμοποιείται και στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες), την ηλεκτρονική αποστολή του και τον ηλεκτρονικό έλεγχο του κατά τη μεταφορά.

Η **προσαρμογή των επιχειρήσεων** στον κεντρικό σχεδιασμό αναμένεται να είναι σταδιακή, σύμφωνα με τον προγραμματισμό που αναμένεται να ολοκληρωθεί σε ορίζοντα 3ετίας, ενώ κρίσιμης σημασίας είναι η εκπαίδευση των ελεγκτών στην ηλεκτρονική τιμολόγηση σε θέματα φορολογικής και τεχνολογικής προσαρμογής, η οποία, με βάση τα παραπάνω, αναμένεται να ξεκινήσει στις αρχές του επόμενου έτους.

– Έγκριση Διάθεσης Φαρμακευτικών Προϊόντων

Οι ιδιαιτερότητες που διέπουν την επιχειρηματική δραστηριότητα γύρω από τον κλάδο του φαρμάκου επιβάλλουν πολυδιάστατη προσέγγιση για την κατανόηση των αλληλοεπιδράσεων μεταξύ πολιτικών και εφικτών πρακτικών.

Οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον κλάδο των φαρμακευτικών προϊόντων διαχρονικά έρχονται αντιμέτωπες με την πραγματικότητα της ύπαρξης σημαντικών καθυστερήσεων τόσο σε ότι αφορά τη διαδικασία έγκρισης και έκδοσης άδειας κυκλοφορίας, οι οποίες υπερβαίνουν κατά πολύ τα προβλεπόμενα από το νόμο, όσο και από το αντίστοιχο πλαίσιο τιμοδότησης των φαρμάκων πριν την εισαγωγή τους στην αγορά.

Στο πλαίσιο αυτό προτείνεται η αξιολόγηση **βασικών τροποποιήσεων στη διαδικασία έγκρισης αδειών από τον ΕΟΦ** (π.χ. επαναξιολόγηση του βαθμού αναγκαιότητας του ΕΣΕ), ώστε γρήγορα να προκύψουν σημαντικές μειώσεις στην εγκριτική διαδικασία και να μειωθούν οι «ουρές» των αιτήσεων στον Οργανισμό.

Οι συλλογικοί φορείς που εκπροσωπούν τους **βασικούς εμπλεκόμενους** (εισαγωγικές και παραγωγικές επιχειρήσεις), δεδομένης της έκθεσης που διαθέτουν στην επαφή με τον ΕΟΦ, μπορούν να υποστηρίξουν μια συνολική πρόταση για την αναγκαία λειτουργικότητα του ΕΟΦ, η οποία θα εξυπηρετεί της **ανάγκες της καθημερινής λειτουργίας τους**.

Οι παραπάνω προτάσεις θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο εξειδίκευσης από τη δημόσια διοίκηση για τον σχεδιασμό του **νέου οργανωτικού και επιχειρησιακού μοντέλου λειτουργίας του ΕΟΦ**, αντιμετωπίζοντας άμεσα (στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό) σημαντικές επιχειρησιακές ελλείψεις, όπως το έλλειμμα σε προσωπικό και η απουσία σύγχρονης διαχείρισης της εγκριτικής διαδικασίας μέσω σαφώς οριοθετημένων διαδικασιών, αλλά και συστημάτων μηχανογράφησης.

Επιπλέον, η αναγνώριση του κρίσιμου και καθοριστικού ρόλου του ΕΟΦ ως υπεύθυνης εθνικής ρυθμιστικής αρχής που θα πρέπει να έχει επαρκή αυτοδυναμία και πόρους, κρίνεται ότι μπορεί να συνοδευθεί από την **αξιοποίηση μέρους των τελών για την κάλυψη λειτουργικών αναγκών του**. Βραχυπρόθεσμα, κρίνεται πως θα μπορούσε να χρηματοδοτηθεί η εξωτερική ανάθεση μέρους των διοικητικών δραστηριοτήτων.

Επίσης, αναφορικά με την τιμοδότηση των φαρμάκων, προτείνεται η άμεση **επιαναξιολόγηση των πολιτικών και κανόνων** που είναι σε ισχύ, με γνώμονα τη βέλτιστη ισορροπία μεταξύ των επιπτώσεων στη δημόσια δαπάνη υγείας και την στήριξη των επιχειρήσεων του κλάδου. Η αποσπασματικότητα στην τιμολογιακή πολιτική για το φάρμακο θα πρέπει να περιοριστεί, καθώς δε κρίνεται ότι μπορεί μακροπρόθεσμα να συντηρήσει ούτε τη διασφάλιση των δημοσιονομικών ισορροπιών, ούτε την περαιτέρω ανάπτυξη του συγκεκριμένου κλάδου.

Συγκεκριμένα προτείνεται η **δημιουργία κλειστής ομάδας χωρών** με γνώμονα τις ομοιότητες που εμφανίζουν σε επίπεδο μακροοικονομικών παραμέτρων, αλλά και οι απαραίτητες οργανωτικές και επιχειρησιακές αλλαγές για την αποτελεσματική μεταφορά των αρμοδιοτήτων τιμοδότησης στο ΥΥΚΑ. Σκοπός θα πρέπει να είναι η **άμεση ανταπόκριση του ΥΥΚΑ στις απαιτήσεις της νομοθεσίας για την έκδοση τεσσάρων (4) δελτίων τιμών για νέα φάρμακα** ανά έτος, αλλά και η ορθολογική τιμοδότηση αυτών, ελαχιστοποιώντας την όχληση των επιχειρήσεων από τη νέα κατάσταση.

Σταδιακά και σε συνδυασμό με την αναβάθμιση της λειτουργίας του ΕΟΦ, κρίνεται πως θα πρέπει να αξιολογηθεί η δυνατότητα υιοθέτησης ενός **νέου ολοκληρωμένου λειτουργικού μοντέλου που θα περιλαμβάνει όλους τους βασικούς εμπλεκόμενους φορείς** στη διάθεση των φαρμάκων.

Το παραπάνω μοντέλο προτείνεται να περιλαμβάνει την απαραίτητη επιχειρησιακή διασύνδεση του ΕΟΦ, του ΙΦΕΤ και του ΥΥΚΑ, σε ένα κοινό οργανωτικό πλαίσιο με στόχο την αξιοποίηση της συνολικής τεχνογνωσίας, αλλά και την αξιοποίηση σημαντικών οικονομιών κλίμακας στη διοικητική διαχείριση που αναμένεται να προκύψουν, μειώνοντας σημαντικά το κόστος για τις επιχειρήσεις.

– Έλεγχος ασφάλειας προϊόντων δομικών κατασκευών

Η προσαρμογή των επιχειρήσεων στις απαιτήσεις συμμόρφωσης των ευρωπαϊκών προτύπων για την έκδοση πιστοποιητικών σήμανσης CE και η συστηματική διενέργεια των προβλεπόμενων από το νόμο ελέγχων για την ασφάλεια και ποιότητα των προϊόντων δομικών κατασκευών, πιστοποιούν την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και συμβάλουν στη βιωσιμότητα και την αναπτυξιακή προοπτική του κλάδου. Η διερεύνηση του βαθμού συμμόρφωσης των επιχειρήσεων με τα πρότυπα CE και η αποτελεσματικότητα των τακτικών και αιφνίδιων ελέγχων από τους αρμόδιους φορείς, των προϊόντων δομικών κατασκευών που παράγονται ή διακινούνται στην ελληνική αγορά, αναδεικνύει μια σειρά από αναγκαίες παρεμβάσεις για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του κλάδου και την αποτελεσματικότερη άσκηση του ελεγκτικού ρόλου του κράτους.

Στο πλαίσιο αυτό κρίνονται σκόπιμες στοχευμένες παρεμβάσεις επί του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου το οποίο παρουσιάζει σημαντική υστέρηση και αργή εναρμόνιση με το αντίστοιχο ευρωπαϊκό. Ειδικότερα, παρατηρούνται σημαντικές καθυστερήσεις στην πλήρη ενσωμάτωση των ευρωπαϊκών τεχνικών προδιαγραφών για δομικά προϊόντα και τη μεταφορά στην ελληνική νομοθεσία του σχετικού κοινοτικού δικαίου μέσα από την έκδοση σχετικών ΚΥΑ. Παράλληλα, σημαντική υστέρηση υπάρχει και στο θέμα της μετάφρασης των προτύπων, με την απόδοση μέρους τους στην ελληνική γλώσσα. Ως εκ τούτου η συνεχής συμμόρφωση των επιχειρήσεων και ιδίως των μικρομεσαίων παραγωγών με το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο αποτελεί ιδιαίτερα δύσκολη διαδικασία, η οποία προϋποθέτει πόρους και εξειδικευμένη τεχνογνωσία, τόσο για την έγκαιρη και πλήρη ενημέρωση όσο και για την τήρηση των εκάστοτε στοιχείων και προβλεπόμενων όρων και κανονισμών. Συνεπώς, **ο εκσυγχρονισμός, η επικαιροποίηση του υφιστάμενου νομοθετικού και ρυθμιστικού πλαισίου, η απόλυτη εναρμόνιση αυτού με αντίστοιχο ευρωπαϊκό, καθώς επίσης και η κωδικοποίηση αυτού** αποτελεί βασική προϋπόθεση για την αποτελεσματική διαχείριση των διαδικασιών συμμόρφωσης και τήρησης των κείμενων νομοθετικών διατάξεων.

Παράλληλα, προτείνεται η **δημιουργία προϋποθέσεων για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του ελεγκτικού μηχανισμού, τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της βιομηχανίας δομικών προϊόντων και την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας των καταναλωτών**, αποτελεί επιτακτική παρέμβαση ύψιστης προτεραιότητας. Στο πλαίσιο αυτό, κρίνονται σκόπιμες στοχευμένες παρεμβάσεις με σκοπό τη δημιουργία ενιαίου, ευέλικτου, συντονισμένου και αποτελεσματικού συστήματος εποπτείας και ελέγχου της αγοράς, το οποίο θα εκτείνεται στο σύνολό του τομέα των βιομηχανικών προϊόντων. Ενδεικτικές επιμέρους ενέργειες στο συγκεκριμένο πεδίο παρέμβασης δύνανται να είναι οι ακόλουθες:

- **Ενίσχυση της στελέχωσης των ελεγκτικών σωμάτων και προώθηση δράσεων αναβάθμισης της τεχνογνωσίας των στελεχών τους.** Ειδικότερα, προτείνεται η ενίσχυση και άμεση εφαρμογή **στοχευμένων ελέγχων**, μέσω κατάλληλων νομικών και θεσμικών παρεμβάσεων και **επαρκούς στελέχωσης** των εποπτικών μηχανισμών.
- Σχεδιασμός και Ανάπτυξη υποστηρικτικών δομών ΤΠΕ με στόχο την οργάνωση σχετικών δεδομένων (επιχειρήσεις, όροι νομοθεσίας, προδιαγραφές, πρότυπα κλπ), την αυτοματοποίηση των διαδικασιών εποπτείας καθώς επίσης και την υποστήριξη της συνεργασίας και οργανωτικής διασύνδεσης των εμπλεκόμενων φορέων/υπηρεσιών (ΥΠΟΜΕΔΙ, Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας, Διεύθυνση Εποπτείας Δομικών Υλικών (ΔΕΔΥ) κ.λπ.). Ειδικότερα, επισημαίνεται ότι εντός του 2010 ολοκληρώθηκε επιτυχώς το έργο με τίτλο «**Ανάπτυξη και λειτουργία ολοκληρωμένου συστήματος επιτήρησης της αγοράς** - Α΄ Φάση τομέας δράσης Γ.Γ. Βιομηχανίας», στόχο του οποίου αποτελεί η ανάπτυξη «Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος (ΟΠΣ), ως βασικού εργαλείου άσκησης και ελέγχου των λειτουργιών της επιτήρησης της αγοράς για ικανό δείγμα προϊόντων των 20 από τις 36 σε ισχύ Οδηγιών της «Νέας Προσέγγισης». Ως εκ τούτου, κρίνονται σκόπιμες δράσεις που θα συμβάλλουν στην **άμεση εφαρμογή καθώς επίσης και επέκταση των προϊόντων και τομέων εφαρμογής του συστήματος.**
- Ανάθεση με τη μέθοδο του **outsourcing** σε εξειδικευμένες εταιρείες, οι οποίες και θα διαπιστεύονται κατάλληλα, της **διενέργειας των απαραίτητων ανά περίπτωση ελέγχων**, ενισχύοντας την αποτελεσματικότητα και διαφάνεια των ελεγκτικών μηχανισμών, επιφέροντας άμεσα και μετρήσιμα αποτελέσματα και μειώνοντας το εσωτερικό διοικητικό κόστος του δημοσίου.

Σε επόμενο στάδιο, προτείνεται η παράλληλη **προώθηση δράσεων ευαισθητοποίησης επιχειρήσεων (ημερίδες, ενημερωτικά φυλλάδια κ.λπ.) για την αναγκαιότητα απόκτησης σήμανσης CE** καθώς και **δράσεων αναβάθμισης του ανθρώπινου δυναμικού τους** ώστε αποδεχθούν και εφαρμόσουν στην πράξη τις απαιτήσεις ασφαλείας που τα σήματα αυτά προβλέπουν.

Τέλος, στο πλαίσιο των δράσεων ευαισθητοποίησης των επιχειρήσεων και ανάδειξης της σπουδαιότητας απόκτησης σήμανσης CE εντάσσεται και η **δημιουργία διαδικτυακής πύλης ανάδειξης και προβολής καλών πρακτικών (best practices)** όπου θα δημοσιεύεται και **λίστα (white list) με τα δομικά προϊόντα των επιχειρήσεων όπου διαθέτουν σήμανση CE.**

– Έλεγχοι στην παραγωγή της βιομηχανίας τροφίμων και ποτών

Η ύπαρξη ξεκάθαρης, ως προς τους στόχους και σκοπούς, στρατηγικής ελέγχου της βιομηχανίας τροφίμων και ποτών, από ένα ενιαίο, σύγχρονο και κατάλληλα καταρτισμένο εποπτικό φορέα για το σύνολο του κλάδου θα μπορούσε να συμβάλει ουσιαστικά στην περαιτέρω ενίσχυση της ποιότητας και ανταγωνιστικότητας των παραγόμενων προϊόντων, στην εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και στην αποτελεσματικότερη άσκηση του ρόλου του κράτους ως εποπτικού φορέα. Στο πλαίσιο αυτό εξετάστηκε το υφιστάμενο πλαίσιο ελέγχου

στη βιομηχανία τροφίμων και ποτών, τόσο κατά τη διενέργεια των τακτικών επιθεωρήσεων και ελέγχων που διενεργούνται από τους αρμόδιους φορείς (ΕΦΕΤ, Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων, Περιφερειακές Αυτοδιοικήσεις κ.λπ.) όσο και κατά τη διενέργεια αιφνίδιων ελέγχων που διενεργούνται από τον ΕΦΕΤ ή τις έως πρόσφατα υπηρεσίες της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης για την διερεύνηση καταγγελιών, προκειμένου να εντοπιστούν οι αδυναμίες και τα προβλήματα και να αναζητηθούν βιώσιμες λύσεις

Στο πλαίσιο αυτό στάδιο κρίνεται σκόπιμη η **επιαναξιολόγηση και ο ανασχεδιασμός της υφιστάμενης διαδικασίας διαχείρισης των καταγγελιών** με στόχο: α) την προστασία του ονόματος της εταιρείας (brand image) από μη τεκμηριωμένες καταγγελίες, β) τη μείωση του συνολικού κόστους για όλους τους εμπλεκόμενους (δικαστήρια, επιθεωρητές, επιχειρήσεις) και γ) τη μείωση του χρόνου διεκπεραίωσης των σχετικών διαδικασιών και επίλυσης τυχόν θεμάτων. Σε αυτό το πλαίσιο κρίνεται, επίσης, σκόπιμη η **διαβούλευση με την επιχειρηματική κοινότητα για τη αναμόρφωση και την αύξηση της αποτελεσματικότητας** του νέου νομικού και θεσμικού πλαισίου.

Παράλληλα, η εξάλειψη συναρμοδιοτήτων, η βέλτιστη κατανομή αυτών και ο συντονισμός μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων θα ενισχύσουν το ρόλο και θα συμβάλλουν καθοριστικά στην αποτελεσματικότητα των ελεγκτικών μηχανισμών. Συνεπώς, επιτακτική κρίνεται και η **δημιουργία συστήματος άμεσης συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των συναρμόδιων υπηρεσιών**, ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για αποτελεσματικούς και συντονισμένους ελέγχους. Επιπρόσθετα, η οργάνωση και ο συντονισμός των ελέγχων από έναν ενιαίο κεντρικό φορέα που θα είναι αρμόδιος για την ασφάλεια των τροφίμων (έλεγχοι και νομοθετικές πρωτοβουλίες), κρίνεται ως ιδιαίτερα σημαντική μεταρρυθμιστική παράμετρος -το συγκεκριμένο ρόλο θα μπορούσε να διαδραματίσει ο ΕΦΕΤ. Η συγκέντρωση και η επικαιροποίηση στοιχείων που αφορούν τη λειτουργία των επιχειρήσεων του κλάδου, αλλά και ο συντονιστικός ρόλος μιας κεντρικής αρχής, όπως άλλωστε γίνεται και σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, θα έχει ως αποτέλεσμα να περιοριστούν φαινόμενα διπλών ελέγχων με το ίδιο αντικείμενο και να μειωθούν σημαντικά τα κόστη που προκύπτουν από τους ελέγχους αυτούς.

Επιπλέον, ο **εκσυγχρονισμός, η επικαιροποίηση του υφιστάμενου νομοθετικού και ρυθμιστικού πλαισίου, η απόλυτη εναρμόνιση αυτού με το αντίστοιχο ευρωπαϊκό, καθώς επίσης και η κωδικοποίηση** αυτού αποτελεί βασική προϋπόθεση για την αποτελεσματική διαχείριση των διαδικασιών συμμόρφωσης και τήρησης των κείμενων νομοθετικών διατάξεων. Σε κάθε περίπτωση η ευρεία και ουσιαστική διαβούλευση με τους εμπλεκόμενους επαγγελματικούς φορείς προφυλάσσει από την έκδοση υπερβολικά περίπλοκων και αναποτελεσματικών νομοθετημάτων (π.χ. 15523/2006). Ενδεικτικά αναφέρεται ότι στο παρελθόν είχαν εκδοθεί δεκαοκτώ (18) κώδικες ορθής πρακτικής για ορισμένους κλάδους τροφίμων. Η ενέργεια αυτή θα πρέπει να αποτελέσει καλή πρακτική και να επεκταθεί σε όλη τη βιομηχανία τροφίμων και ποτών. Η χρησιμότητα των εγχειριδίων αυτών κρίνεται ως ιδιαίτερα σημαντική, ειδικά για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις του κλάδου, καθώς συγκεντρώνουν και κωδικοποιούν όλες τις απαραίτητες ενέργειες που αναφέρει η νομοθεσία, ώστε η επιχείρηση να παράγει ασφαλή τρόφιμα ή/και ποτά. Οι κώδικες αυτοί έχουν κατά τον κανονισμό 882/2004 νομικό έρεισμα (ο κανονισμός απαιτεί την σύνταξη τους)

και θα μπορούσαν να συνδράμουν αποτελεσματικά στην ελεγκτική διαδικασία ως σημεία αναφοράς και καλές πρακτικές αντί της διάσπαρτης και συχνά αναχρονιστικής υφιστάμενης νομοθεσίας. Ακόμη, μπορούν να αποτελούν τη βάση για εφαρμογή HACCP σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις και ταυτόχρονα εκπαιδευτικό εγχειρίδιο.

Σε συνέχεια των ανωτέρω και με δεδομένη την οργάνωση και απλοποίηση του υφιστάμενου νομικού και θεσμικού πλαισίου (νομοθεσία, εμπλεκόμενοι φορείς και σχετικές αρμοδιότητες κλπ.) προτείνεται να υλοποιηθεί ένα **κεντρικό σύστημα διασύνδεσης και εσωτερικής συνεργασίας των αρμόδιων φορέων** καθώς επίσης και παροχής **έγκαιρης και στοχευμένης πληροφόρησης προς το ευρύ κοινό**. Η τήρηση αναλυτικών στοιχείων για τις επιχειρήσεις του κλάδου θα μπορούσε να επιτρέψει την έξυπνη διαχείριση των εν λόγω δεδομένων με σκοπό την επιλογή βάσει επιμέρους κριτηρίων των απαιτούμενων επιχειρήσεων και χρονισμών ελέγχου. Προς αυτή την κατεύθυνση θα μπορούσε να συμβάλει η καθιέρωση μητρώου επιχειρήσεων που ανήκουν στη βιομηχανία παραγωγής τροφίμων και ποτών και η εφαρμογή της συνεχούς αξιολόγησης των επιχειρήσεων μέσα από τους δείκτες μέτρησης της αποτελεσματικότητας σε συνδυασμό με ανταποδοτικά οφέλη (επιβράβευση και προβολή) των επιχειρήσεων που εναρμονίζουν τα συστήματα παραγωγής τους με το ρυθμιστικό πλαίσιο. Τέλος, βάσει της διεθνούς εμπειρίας, προκύπτει η σημασία της δημοσίευσης με τη μορφή «white list» των επιχειρήσεων οι οποίες δύνανται να αποτελέσουν καλό παράδειγμα συμμόρφωσης με την κείμενη νομοθεσία. Ειδικότερα, η ευρεία προβολή καλών επιχειρηματικών πρακτικών σε συνδυασμό με την ανάδειξη του οφέλους των συγκεκριμένων επιχειρήσεων μπορεί να αποτελέσει σημαντικό μοχλό ευαισθητοποίησης και κινητοποίησης του ευρύτερου συνόλου.

– Έλεγχος τήρησης περιβαλλοντικής νομοθεσίας σε εξορυκτικές δραστηριότητες

Η ιδιαιτερότητα που παρουσιάζουν οι σχετικές διαδικασίες εκκινούν από τη διαπίστωση, ότι κάθε κοίτασμα μεταλλευτικού ή βιομηχανικού ορυκτού, είναι ένα χωροθετημένο από τη φύση λατομείο. Στο πλαίσιο αυτό, είναι απολύτως αναγκαίο το πλέγμα των νόμων και διατάξεων, και κυρίως η μεθοδολογία του ελέγχου, να βοηθά ή τουλάχιστον να μην παρεμποδίζει την εξορυκτική δραστηριότητα, με την προϋπόθεση ότι αυτή σέβεται το Περιβάλλον.

Η μελέτη του ρυθμιστικού κόστους που πραγματοποιήθηκε εστιάζει, α) στους τακτικούς ή και έκτακτους ελέγχους από τις αρμόδιες αρχές, β) στις ανά πενταετία ανανεώσεις των ΜΠΕ, καθώς και γ) στις υποχρεώσεις τήρησης των δελτίων δραστηριότητας, προκειμένου να αναδείξει τα κυριότερα προβλήματα και να προτείνει αναγκαίες και άμεσα εφαρμόσιμες λύσεις.

Ειδικότερα προτείνονται συγκεκριμένες παρεμβάσεις άμεσης προώθησης, επί του υφιστάμενου νομικού πλαισίου με στόχο να διασφαλιστεί η **δημιουργία άρτιου, συνεπούς και αποτελεσματικού νομοθετικού πλαισίου** στον τομέα προστασίας του περιβάλλοντος. Προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να διαμορφωθεί μια **εύχρηστη και επικαιροποιημένη κωδικοποίηση της διάσπαρτης περιβαλλοντικής νομοθεσίας**, για να υπερκεραστούν προβλήματα ερμηνειών της νομοθεσίας, αξιοποιώντας παράλληλα αντίστοιχες σημαντικές εθνικές πρωτοβουλίες (LATOMET, κλπ). Επίσης, η ενοποίηση των

αδειών εγκρίσεων σε μια πράξη και η αυστηρή ενιαία τυποποίηση των επιμέρους απαιτούμενων στοιχείων και όρων δύναται να αυξήσει σημαντικά την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών, εγκρίσεων και αδειοδοτήσεων, ελέγχου και συμμόρφωσης των επιχειρήσεων, μειώνοντας σημαντικά τις όποιες περιττές επαναλαμβανόμενες και χρονοβόρες διαδικασίες από πλευράς των επιχειρήσεων υιοθετώντας αντικειμενικά τεχνικοοικονομικά και κοινωνικά κριτήρια. Επίσης, η οριστικοποίηση/διαμόρφωση των ειδικών όρων χωροθέτησης για τους κλάδους ή κατηγορίες βιομηχανίας που παρουσιάζουν έντονες χωρικές εξαρτήσεις από συγκεκριμένα στοιχεία της γενικότερης οργάνωσης του χώρου (συμπεριλαμβανομένων των ορυκτών πρώτων υλών) και η παροχή συστηματικών κατευθύνσεων για μεταρρυθμίσεις του καθεστώτος χωροθέτησης της βιομηχανίας εξορύξεων και η ολοκληρωμένη αναμόρφωση των σημερινών κατηγοριών «οργανωμένων υποδοχέων» και η προώθηση νέου τύπου υποδοχέων για την κάλυψη ειδικών αναγκών.

Παράλληλα, κρίνεται σκόπιμη η ανάδειξη κεντρικού σημείου διεπαφής (interface) των επιχειρήσεων με τη **υιοθέτηση πλαισίου υπηρεσιών one-stop-shop**. Επιπρόσθετα, ο ανασχεδιασμός και αναδιοργάνωση των προβλεπόμενων διαδικασιών με αυστηρά τεχνικοοικονομικά κριτήρια και η ρεαλιστική αναθεώρηση των σχετικών χρονικών προθεσμιών θα συμβάλλει στην εγκαθίδρυση ενός αποτελεσματικού και αποδοτικού πλαισίου περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων. Ο βαθμός συνέπειας, ποιότητας και αποτελεσματικότητας των παρεχόμενων δημοσίων υπηρεσιών προς τις επιχειρήσεις αποτελεί ίσως τον κρισιμότερο παράγοντα επιτυχίας της αναπτυξιακής πορείας του συγκεκριμένου βιομηχανικού τομέα.

Βάσει του οργανωτικού ανασχεδιασμού και των απαιτήσεων που θα προκύψουν από τις προτεινόμενες παρεμβάσεις επί του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, κρίνεται ακολούθως σκόπιμη η κατάλληλη **στελέχωση των Υπηρεσιών Περιβάλλοντος της κεντρικής διοίκησης και δευτερευόντως της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης** με προσωπικό που καλύπτει το σύνολο του φάσματος των απαιτούμενων ειδικοτήτων (τεχνικό, οικονομικό, περιβαλλοντικό, νομικό κλπ) σε συνδυασμό με την επαρκή αριθμητικά στελέχωση των Φορέων/ Σωμάτων ελέγχου θα συμβάλλει σημαντικά στην αποτελεσματικότητα των ελεγκτικών μηχανισμών. Η **περαιτέρω κατάρτιση των στελεχών των ελεγκτικών σωμάτων** σε εξειδικευμένους τομείς που άπτονται των ελεγκτικών τους αρμοδιοτήτων, θα μπορούσε επίσης να συμβάλλει μερικώς προς αυτή την κατεύθυνση. Επιπλέον, η **υποστήριξη των σωμάτων ελέγχου μέσω κατάλληλων πληροφοριακών συστημάτων** θα καταστήσει εφικτή την ολοκληρωμένη διαχείριση και συντονισμό των ελέγχων, την δημιουργία αναλυτικού μητρώου ελεγχόμενων επιχειρήσεων/εγκαταστάσεων, ιστορικού ελέγχων καθώς επίσης και την αξιολόγηση των ελεγκτικών αποτελεσμάτων, την ανάδειξη πιθανών εστιών αυξημένης παραβατικότητας, την ανάδειξη συστηματικών προβλημάτων, την έκδοση περιοδικών και κατ' απαίτηση συγκεντρωτικών αναφορών.

Σε τελευταίο στάδιο δύναται να δημιουργηθεί μια **κεντρική τράπεζα πληροφοριών** όπου θα συγκεντρώνονται, πέραν του συνόλου της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και όλες οι σχετικές εκδιδόμενες κανονιστικές αποφάσεις, διοικητικές πράξεις κλπ. που έχουν ως αντικείμενο τη ρύθμιση και διευθέτηση θεμάτων που συνδέονται, άμεσα ή έμμεσα, με την αναβάθμιση και την προστασία του περιβάλλοντος και στην οποία θα παρέχεται ανοικτή και

εξατομικευμένη πρόσβαση στον εκάστοτε ενδιαφερόμενο. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η δημιουργία διαδικτυακή πύλης ανάδειξης και προβολής καλών πρακτικών (**best practices**) όπου θα δημοσιεύεται και λίστα (**white list**) με τις εξορυκτικές επιχειρήσεις οι εγκαταστάσεις των οποίων έχουν ελεγχθεί και πληρούν όλα τα πρότυπα ασφαλείας, δημιουργώντας κίνητρα προβολής για την επιχειρήσεις που επενδύουν σε θέματα περιβάλλοντος. Τέλος, στο πλαίσιο του συγκεκριμένου άξονα παρεμβάσεων κρίνεται σκόπιμη η ενίσχυση δράσεων ευαισθητοποίησης, ενημέρωσης και συνεργασίας μεταξύ του επιχειρηματικού τομέα και του κοινωνικού συνόλου και ειδικότερα των τοπικών κοινωνιών (όπως η πρωτοβουλία VERHEUGEN) καθώς επίσης και η ευρεία προβολή καλών επιχειρηματικών πρακτικών, η προώθηση πρωτοβουλιών όπως ο **Κώδικας Αρχών Βιώσιμης Ανάπτυξης ΣΜΕ** σε συνδυασμό με την ανάδειξη του οφέλους των συγκεκριμένων επιχειρήσεων μπορεί να αποτελέσει σημαντικό μοχλό ευαισθητοποίησης και κινητοποίησης του ευρύτερου συνόλου.

Επιπρόσθετα, κρίνεται σκόπιμο να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων, ΑΕΙ και Ερευνητικών Φορέων για την ανάπτυξη και εφαρμογή Βέλτιστων Διαθέσιμων Τεχνικών που θα συνεισφέρουν καθοριστικά στην βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης των Επιχειρήσεων του Εξορυκτικού Κλάδου., στην μείωση και ορθότερη περιβαλλοντική διαχείριση των παραγόμενων αποβλήτων, την εφαρμογή πρότυπων διεθνών μεθόδων περιβαλλοντικών μετρήσεων.

– Άδεια κυκλοφορίας φορτηγού ιδιωτικής χρήσης (Φ.Ι.Χ.) αυτοκινήτου

Με δεδομένο ότι στην αδειοδότηση φορτηγών ιδιωτικής χρήσης (Φ.Ι.Χ.) αυτοκινήτων οι επιχειρήσεις υφίστανται υψηλά διοικητικά και χρηματοοικονομικά κόστη, προτείνεται η εφαρμογή μίας σειράς παρεμβάσεων οι οποίες θα συντελέσουν στη σταδιακή μείωσή τους.

Ειδικότερα, σε πρώτο στάδιο κρίνεται σκόπιμη η **δημιουργία ομάδων εργασίας** επιφορτισμένων με το έργο της απλοποίησης και ενοποίησης της κείμενης νομοθεσίας έτσι ώστε να επανεξετασθούν τα ζητούμενα δικαιολογητικά και επιθεωρήσεις καθώς και το μέγεθος και η αναγκαιότητα εμπλοκής διαφορετικών φορέων του δημοσίου στη διεκπεραίωση της διαδικασίας.

Σε συνέχεια της αναμόρφωσης του νομοθετικού πλαισίου κρίνεται σκόπιμη η υιοθέτηση της **αυτεπάγγελτης/ υπηρεσιακής αναζήτησης** των απαιτούμενων στοιχείων/πληροφοριών από τον κεντρικό εκείνο φορέα που θα ορισθεί ως ο διεκπεραιωτής της διαδικασίας και με τον οποίο θα έρχονται σε επαφή οι πολίτες. Παράλληλα, προτείνεται να δημιουργηθεί μία **κεντρική πολυμεσική πύλη ενημέρωσης και εξυπηρέτησης** των επιχειρήσεων που επιθυμούν την απόκτηση άδειας Φ.Ι.Χ. μέσω της οποίας θα έχουν τη δυνατότητα ηλεκτρονικής διευθέτησης μέρους της διαδικασίας και πρόσβαση σε χρήσιμη πληροφόρηση με οδηγίες και φόρμες ορθής συμπλήρωσης των αιτήσεων.

Τέλος, προτείνεται η **σταδιακή μείωση**, σε βάθος διετίας, του υψηλού **χρηματοοικονομικού κόστους** που υφίστανται οι επιχειρήσεις, ως επακόλουθο της μείωσης του διαχειριστικού κόστους του δημοσίου.

5 ΜΟΝΙΜΟ ΒΗΜΑ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΩΝ ΑΛΛΑΓΩΝ

Απαραίτητη προϋπόθεση για την αποτελεσματική εφαρμογή των προτεινόμενων παρεμβάσεων (σχεδία δράσης) αποτελεί η **ενεργή συμμετοχή** τόσο των στελεχών της **δημόσιας διοίκησης** όσο και των **επιχειρήσεων** σε όλα τα στάδια κατάρτισης και εφαρμογής τους. Πιο συγκεκριμένα είναι ιδιαίτερος σημαντικό να διασφαλιστεί **συναντίληψη** και **κοινή προσέγγιση**:

- στην κατανόηση και αποτύπωση της υφιστάμενης κατάστασης,
- στην ανάλυση των βασικών και επιμέρους προβλημάτων,
- στον σχεδιασμό και τη διαμόρφωση των προτεινόμενων παρεμβάσεων
- στην παρακολούθηση υλοποίησης των προτεινόμενων αλλαγών

Επισημαίνεται ότι τα προτεινόμενα σχέδια δράσης περιλαμβάνουν ένα σύνολο από προτάσεις βελτίωσης αρκετές από τις οποίες διαθέτουν ήδη σημαντικό βαθμό ωριμότητας ώστε να καθιστούν την υλοποίησή τους άμεση.

Είναι σαφές ότι τα τελικά σχέδια δράσης θα πρέπει να είναι **κυλιόμενα και να ανατροφοδοτούνται**, εκφράζοντας κάθε φορά μερικές από τις σημαντικότερες επιδιώξεις της επιχειρηματικής κοινότητας, υποστηρίζοντας παράλληλα τη δημόσια διοίκηση στον ορθολογικό σχεδιασμό και την εξειδίκευση πολιτικών. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει σε τακτά χρονικά διαστήματα να επικαιροποιούνται με **νέους στόχους, νέες προδιαγραφές και νέα χρονοδιαγράμματα** σύμφωνα με τις διαρκείς εξελίξεις στη οικονομία και την δημόσια διοίκηση. Σε κάθε περίπτωση το εύρος του σχεδιασμού θα πρέπει να ανταποκρίνεται σε εφικτούς στόχους, αξιολογώντας κάθε φορά την ωριμότητα των προτεινόμενων λύσεων σε σχέση με τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Ο ΣΕΒ, μέσω της υιοθέτησης μικτών ομάδων εργασίας με συμμετοχή στελεχών των επιχειρήσεων και της δημόσιας διοίκησης, **εγκαινιάζει και στελεχώνει το διάλογο**, θέτοντας προς συζήτηση μία αρχική δέσμη προτάσεων για μια σειρά από εξαιρετικά κρίσιμα θέματα. Οι συγκεκριμένες προτάσεις διαμορφώνουν το πρώτο σχέδιο δράσης, η υλοποίηση του οποίου θα αποτελέσει και τον οδηγό για το σχεδιασμό των επιμέρους παρεμβάσεων.

Η συμμετοχή στα θεματικά εργαστήρια που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της εκδήλωσης **«Επιχειρηματικότητα χωρίς Εμπόδια: Ανοίγοντας Δρόμους για την Ανάπτυξη»**, σηματοδοτεί την προσπάθεια δημιουργίας ενός βήματος μόνιμου διαλόγου μεταξύ της δημόσιας διοίκησης και της επιχειρηματικής κοινότητας, που σκοπό έχει να λειτουργήσει ως προπομπός μιας ουσιαστικής **κοινής δέσμευση** για την προώθηση λύσεων για την στήριξη της επιχειρηματικότητας, της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων.

Η ολοκλήρωση των παραπάνω εργαστηρίων θα τροφοδοτήσει τη διαδικασία υλοποίησης των επι-μέρους δράσεων. Στο πλαίσιο αυτό, ο ΣΕΒ θα υποστηρίξει την όλη προσπάθεια μέσω της **διατήρησης του μηχανισμού συζήτησης / επίλυσης προβλημάτων**, παρακολουθώντας την πορεία υλοποίησης του σχεδίου δράσης, συντηρώντας την προσπάθεια με επιπλέον δεδομένα

και δρομολογώντας τις απαραίτητες διορθωτικές κινήσεις, αξιοποιώντας πλήρως το θεσμικό ρόλο του για τη διαρκή βελτίωση του επιχειρηματικού καθώς και του ευρύτερου οικονομικού περιβάλλοντος.

ΥΠΟ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ